

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů

Katedra zahradní a krajinné architektury

**Inventarizace dřevin v části sídliště Červený Vrch
v Praze a vytvoření digitalizované mapy této
vybrané části**

Bakalářská práce

Autor práce: Iveta Novotná

Vedoucí práce: Ing. Miroslav Kunt, Ph.D.

©2015 ČZU v Praze

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci „Inventarizace dřevin v části sídliště Červený Vrch v Praze a vytvoření digitalizované mapy této vybrané části“ jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne

.....

Poděkování

V první řadě bych ráda poděkovala Ing. Miroslavu Kuntovi, Ph.D. za umožnění zpracování bakalářské práce na téma: Inventarizace dřevin v části sídliště Červený Vrch a vytvoření digitalizované mapy vybrané části, dále za jeho dobré rady, ochotu, vstřícnost, názornou ukázkou práce s programem AutoCAD. V neposlední řadě, bych chtěla poděkovat také své rodině a přátelům za jejich poskytnutou podporu a pomoc.

Souhrn

Ve své bakalářské práci se zabývám zhodnocením dřevin sídliště Červený Vrch v Praze. Toto zhodnocení dřevin bylo provedeno jejich zaměřením a následnou inventarizací, které byly provedeny dle Machovce (1982). Dalším úkolem bylo vytvořit digitalizovanou mapu, inventarizační tabulky a fotodokumentaci vybraných druhů.

V literární rešerši byla popsána obecná historie vývoje zahradního umění, význam a uplatnění dřevin, prostorové a časové uspořádání dřevin, funkční členění, dělení parků a funkce zeleně.

Další kapitola mé práce byla věnována použitým materiálům a metodám. Největší pozornost byla věnována lokalitě Červený Vrch a jeho přírodním, klimatickým a půdním podmínkám a přirozené vegetaci. Dále byl popsán rozbor inventarizace dle Machovce (1982), který byl klíčový pro mou práci na sídlišti Červený Vrch. Nakonec byl uveden způsob, jakým bylo postupováno při zaměřování a inventarizaci, díky čemuž byla získána data o obvodu kmene, šířce koruny, výšce, stáří a sadovnické hodnotě dřevin.

Dále jsem ve své práci vytvořila inventarizační tabulky, identifikační kódy a v neposlední řadě byly vloženy jejich hodnoty do digitalizované mapy v programu AutoCAD ©2013 a fotodokumentaci.

Na vybraném inventarizovaném území sídliště Červený Vrch bylo celkem zinventarizováno 497 kusů dřevin a trvalek, z toho 191 listnatých stromů, 83 zástupců jehličnatých stromů a keřů, 183 listnatých keřů a 40 zástupců trvalek. Nejvíce zastoupenými druhy byly *Betula pendula* a *Syringa vulgaris*.

Ze zjištěných dat byly vytvořeny inventarizační tabulky a následně grafy. Díky tomu bylo zjištěno, že nejčastěji zastoupenou věkovou skupinou jsou dřeviny ve věku 20 – 40 let a sadovnickou hodnotou jedna. Díky tomu můžeme říci, že dřeviny na daném území jsou ve velmi dobrém zdravotním stavu a že s rostoucím věkem roste také jejich sadovnická hodnota.

Klíčová slova: inventarizace, sídliště Červený Vrch, digitální mapa

Summary

In my thesis deals with the evaluation of the woods Red Hill housing estate in Prague. This evaluation was performed trees their focus and subsequent inventory, which was carried out according Machovec (1982). The next task was to create a digital map, inventory tables, and photographs of selected species.

The literature search was described general history of the development of garden art, the meaning and application of the trees, the spatial and temporal arrangement of trees, functional division, the division of parks and green features.

The next chapter of my work Baly given the materials and methods. Most attention was paid to the Red Hill area, and its natural, climate, soil conditions and natural vegetation. Further analysis of the inventory was described according Machovec (1982), which was crucial for my work at Red Hill housing estate. Finally, he was given the way the procedure was the surveying and inventorying, making data were obtained on trunk circumference, crown width, height, age and value of landscaping trees.

Furthermore, were created in my work table inventory, identification codes created and last but not least were put values into digitized maps in AutoCAD © 2013 and documentation.

On selected inventoried the settlement Red Hill, a total of 497 pieces zinventarizováno trees and perennials, including 191 deciduous trees, 83 representatives of evergreen trees and shrubs, 183 deciduous shrubs and perennials 40 representatives. The most frequent species were *Betula pendula* and *Syringa vulgaris*.

Using the data were created inventory tables and graphs subsequently. As a result, it was found that the most represented age group are trees aged 20 - 40 years old and landscaping value of one. We can therefore say that the species in a given area are in very good health, and that with increasing age also increases the value of their orchard.

Keywords: inventory, Settlement Red Hill, digital map

Obsah

1	Úvod.....	8
2	Cíl práce	9
3	Literární rešerše.....	10
3.1	Historický vývoj zahradního umění	10
3.1.1	Pravidelné zahradní slohy	10
3.1.2	Nepřavidelné zahradní slohy	13
3.2	Význam a uplatnění dřevin	16
3.2.1	Estetické znaky.....	16
3.2.2	Ekologické a pěstitelské požadavky.....	16
3.2.3	Použití dřevin	16
3.3	Prostorové a časové uspořádání dřevin	17
3.3.1	Základní dřeviny	17
3.3.2	Doplňkové dřeviny	17
3.3.3	Výplňové dřeviny.....	17
3.3.4	Podrostové dřeviny.....	17
3.3.5	Pokryvné dřeviny	17
3.4	Zakládání a rozvoj veřejných parků	18
3.5	Funkční členění	19
3.6	Dělení parků	20
3.7	Funkce zeleně.....	21
3.7.1	Funkce hospodářská (ekonomická).....	21
3.7.2	Funkce estetická.....	21
3.7.3	Funkce zdravotně hygienická.....	21
3.7.4	Funkce asanačně rekultivační.....	22
3.7.5	Funkce psychická a rekreační	22
3.7.6	Zeleň jako indikátor znečištěného, zdravotně závadného ovzduší.....	22
4	Materiály a metody	24
4.1	Přírodní charakteristiky	24
4.2	Historie sídliště Červený Vrch.....	29
4.3	Inventarizace a klasifikace dřevin dle Machovce	30
4.3.1	Zaměření	30
4.3.2	Druhové určení.....	30

4.3.3	Zaměření velikostních hodnot.....	31
4.3.4	Vymezení hodnot porostů.....	32
4.4	Vlastní postup inventarizace.....	40
5	Výsledky.....	41
5.1	Inventarizační tabulky.....	41
5.1.1	Listnaté stromy.....	41
5.1.2	Listnaté keře.....	49
5.1.3	Jehličnaté stromy a keře.....	56
5.1.4	Porosty.....	60
5.1.5	Trvalky.....	61
5.2	Grafy.....	63
5.3	Celkové zhodnocení.....	73
6	Diskuse.....	74
7	Závěr.....	76
8	Seznam použité literatury.....	77
9	Internetové zdroje.....	78
10	Přílohy.....	79
10.1	Fotografie inventarizovaného území.....	79
10.2	Seznam obrázků a map.....	84
10.3	Seznam příloh.....	84

1 Úvod

Základním předpokladem pro harmonický rozvoj lidské společnosti je péče o životní prostředí člověka a celé společnosti. Rozvojem výrobních sil, koncentrací a specializací pracovních procesů se vytvářejí podmínky pro zvyšování životní úrovně. Přispívá k tomu i vysoký standard bydlení. Všechny civilizační procesy jsou provázeny rozvojem technické složky prostředí a přímým znečišťováním ovzduší, vody i půdy. Přílišná hlučnost, spěch a napětí útočí na nervy lidí. To vše má negativní vliv na fyzický a psychický rozvoj lidského organismu. Východiskem z této situace je mimo jiné vrátit člověku prostředí, ve kterém se vyvíjel, tedy přírodní prostředí.

V sídelních útvarech představuje sídelní složku prostředí správně založená a udržovaná funkční zeleň. Tímto slovem označujeme vegetační úpravy vybrané pro odpočinek, rekreaci a kulturní využití občanů. (Hurych, 1984)

Jak uvádí Hurych a kol. (1984), přírodní prostředí je jedna z nejdůležitějších složek pro psychický a fyzický stav člověka. Proto je nutné, aby člověk přírodu opatroval, a to v co největší míře. Této péči můžeme dosáhnout pouze s dobrými znalostmi o přírodních podmínkách v našem okolí. Dobrým způsobem, jak získat tyto znalosti, je využití metody inventarizace, která nám poskytne data o dřevinách, které se v dané oblasti vyskytují. Díky těmto informacím můžeme stanovit optimální péči o okolní zeleň.

2 Cíl práce

Cílem této práce je zhodnotit stávající stav dřevin na sídlišti Červený Vrch v Praze. Na konkrétním území sídliště Červený Vrch v Praze bude provedena inventarizace dřevin, tedy jejich zaměření, druhové určení, zaměření obvodu kmene, výšky dřevin, stáří a určení sadovnické hodnoty dřevin. Na těchto podkladech budou vytvořeny inventarizační tabulky a digitalizovaná mapa. Dalším cílem mé práce je vytvoření fotodokumentace inventarizovaných dřevin a jejich umístění spolu s inventarizačními tabulkami a digitální mapou na map server, kde bude volně přístupná jak studentům, tak i široké veřejnosti.

3 Literární rešerše

3.1 Historický vývoj zahradního umění

3.1.1 Pravidelné zahradní slohy

Základem jsou přímočaré linie, kombinované pravidelnými, geometrickými obrazci. Mohou být symetrické nebo i asymetrické.

Pravidelné zahrady navazují bezprostředně na architektonické stavební útvary, jsou jejich odrazem a logickým pokračováním půdorysu, proto se označují jako architektonické. Jsou bohatě doplňovány vázami, sochami, schodišti, vodními kanály nebo fontánami a také vegetace je tomu podřízena. Květinové záhony jsou ornamentálními koberci a stromy a keře jsou stříhány do geometrických prostorových tvarů. (Wagner, 1989)

Plocha zahrady je rozdělena na pravidelné obrazce, cest je více, než je nutné. Dřeviny bývají často tvarovány a zahrada bohatě vyzdobena plastikami. Časté jsou i pravidelné vodní nádrže, fontány, kaskády apod. (Růžičková a kol., 1996)

Pravidelné zahrady – zakládány podle geometrických zásad k ústřednímu bodu nebo k hlavní ose svého půdorysu. (Pacáková-Hošťálková, 1999)

Plochu člení přímkou nebo geometrické oblouky cest, záhonů, stěn a alejí. Tvar je často nadřazen funkci. Zahradní úprava navazuje na architekturu budovy a různá stavitelská a sochařská díla (altány, pergoly, bazény, fontány, terasy, schodiště, sochy, vázy apod.). Terén je upraven do roviny, pravidelných svahů nebo terasovitě. Dřeviny mají pravidelné tvary a ve velké míře se upravují řezem. U těchto zahrad jsou všechny prvky uspořádány podle principu souměrnosti. (Hurych, 1984)

3.1.1.1 Egyptská zahrada

Zahrada formální, pravidelně rozdělena přímými alejemi cedrů, cypřišů, datlovníků, platanů kolem ústřední dvorní nádrže s lekníny a lotosy. Řada rostlin byla pěstována v přenosných kbelících, které byly symetricky uspořádány podle cest. (Pacáková-Hošťálková, 1999)

3.1.1.2 Babylonská a syrská zahrada

Zahrada formální, oproti egyptské zahradě byla vybudována většinou na návrších. Zvláštním druhem zahrady byla lovcí obora. (Pacáková-Hošťálková, 1999)

3.1.1.3 Řecká zahrada

Původní řecké obydlí bylo na malém pozemku obklopené hospodářskými budovami, kde nejdůležitější byla studna nebo kašna situována uprostřed obytného dvora. Ke kašně byly vyšlapané cesty, a tak vznikla křížová dispozice půdorysu. Dvůr byl přeměněn v okrasnou zahradu se střihanými plůtky z myrty, vavřínu, zimostrázu, doplněnými květinovými záhony, které lemovaly cesty. Zahrady byly doplňovány architektonickými a uměleckými doplňky. (Wagner, 1989)

Nestejně společenské zřízení ve starém Řecku způsobilo i rozdílnost v úpravě zahrad a parků. Vznikaly pravidelné zahrady podle perského vzoru. Významným prvkem měšťanských domů byl zahradní dvůr – peristyl, zdobený květinami i okrasnými dřevinami a uprostřed doplněný kašnou. Dvůr obklopovaly arkádové chodby, z nichž se vcházelo do jednotlivých místností. Soukromé i veřejné sady byly skutečným rozšířeným obydlím. Kolem silnic se vysazovala stinná stromořadí, upravovalo se okolí chrámů, divadel, kasáren, hřišť a škol. (Hurych, 1984)

3.1.1.4 Římská zahrada

Zahrada formální s pravidelným rozvržením půdorysu a symetrickou kázní. Tyto zahrady byly oživeny bazénem, vodotrysky, sochami atd. Práce zahradníka byla velmi ceněná a je příznačné pro přínos vodního prvku v římské zahradě, že existuje funkce vodohospodáře, který pečoval o vodní systém. (Pacáková-Hošťálková, 1999)

Začali obdělávat půdu (zahradnická činnost). Po zajištění základních potřeb obživy z provincií se začala upravovat i veřejná zeleň, ulice, kasárny, školy, pohřebiště a okolí chrámů.

Římané obohatili zahradní prostor o atrium, které bylo vstupní částí obydlí. V peristylu se pak odvíjel vlastní rodinný a společenský život. Vše bylo obklopeno bohatou vegetací a často bylo součástí i rozárium. (Wagner, 1989)

Zahrady vznikaly u paláců i u městských domů. Upravovala se také veřejná zeleň.

Městské domácí zahrady tvořily s domem jednotný celek a byly jeho rozšířeným obytným prostorem. Obytný patricijský dům měl obvykle dva dvory čtvercového nebo obdélníkového půdorysu s malířsky vyzdobenými stěnami. Přední z nich – atrium – byl menší a jednoduše zařízený. Vlastní zahradní dvůr – peristyl – měl větší rozměry a byl řešen jako obytná okrasná zahrada.

Podél silnic a vodovodů vysazovali stromořadí. Někteří panovníci zřizovali pro občany veřejné sady – fóra a upravovali okolí veřejných shromaždišť, škol, chrámů, kasáren, veřejných lázní, sportovišť apod. (Hurych, 1984)

3.1.1.5 Renesanční zahrada

Renesanční architektura se vyznačovala lehkostí, jasností, přehledností a klidem rytmického uspořádání. Tvary vznikaly především kombinací přímků a geometrických oblouků.

Zahrada byla pokračováním domu a mezi ní a domem vládla naprostá jednota. Budova však zůstala ústředním bodem, vše se jí podřizovalo a vztahovalo. Před budovou se rozprostíral rovinný parter. Zahrada byla spjata zdmi, terasami a schodišti s kamenným zábradlím a bohatými vodními stavbami. Doplněvaly je plastiky, altány apod. Terén se vyrovnával terasami nebo pravidelnými svahy. Síť pevně vázaných cest členila zahradu na systém přehledných polí jednoduchých geometrických tvarů. Nízký trávník doplňoval jednoduchý geometrický ornament, nejčastěji ze stříhaných živých plůtků zimozrátu a květin. Používaly se také rostliny v nádobách. (Hurych, 1984)

Zcela zásadní vliv na rozvoj renesančních zahrad měly italské renesanční zahrady, navazující na antické myšlenky. Zahrada se stává prostorem pro reprezentaci, místem k přijímání hostů i prostředím k radovánkám. Přínosem renesance je mimo jiné i široké uplatnění tzv. rytmu. (Mareček, 1992)

3.1.1.6 Barokní zahrada

Zahrada formálního typu, která se oproti renesanční zahradě skládá z jednotlivých pravidelných částí. Využívá ve vodních dílech velkých klidných ploch, poněvadž umožňují zrcadlení.

Je typickým produktem evropského umění 17. a 18. století. Podstata barokního zahradního umění směřuje k představě nekonečného a neomezeného prostoru. Barokní zahrada usiluje o výraznost použitím kontrastu v detailech. Zeleň bývá tvarovaná. (Pacáková-Hošťálková, 1999)

Zahrada byla reprezentačním prostorem značného účinku a dotvářela stavební prostředí. Živá složka, i když byla tvarováním podřízena architektonickým záměrům, dosahovala vůdčího postavení vůči architektuře zděné. Uplatňovala se zde výrazná osovost. Jednotlivé části se nedaly oddělit od celku. Parter před budovou byl bohatě zdoben květinami nebo nízkou tvarovanou zelení. Protiváhu plošným parterům a průhledům tvořily boskety – živými stěnami oddělené části zahrady. V nich se zřizovaly samostatné zahradní úpravy

(bludiště, sbírky cizokrajných rostlin), speciální stavby (divadelní a koncertní pavilón), výrobní a zásobní zahrady s příslušenstvím. Půdorys zahrady tvořil nejčastěji více os ve tvaru pravidelných hvězdic, přímých alejí nebo průseků, které vybíhaly mimo ohraničený prostor zahrady. Významné byly architektonické doplňky, jako terasy, schodiště, balustrády, pergoly, a zejména četné vodní stavby (bazény, kanály, fontány, vodotrysky, kaskády apod.). Oblíbené byly atraktivní doplňky, jako umělé jeskyně (grotty), klece pro ozdobné ptactvo a zříceniny. K zahradám přiléhaly obory a bažantnice. (Hurych, 1984)

Zahrady slouží především k reprezentaci a zdůraznění bohatství a moci. U nás se barokní zahrady projeví ve dvou formách. Italská forma, komponovaná na svazích, zejména jako terasy, opěrné zdi a schodiště, které jsou doplněny vodními bazény, lodžemi, kolonádami, apod. Francouzská forma zahrady byla spíše plošného typu, vznikající na rovinatém terénu. Tato zahrada je vymezena stříhanými stěnami bosketů, partery, alejemi a rozsáhlými vodními plochami s bohatými fontánami. (Mareček, 1992)

3.1.2 Nepravidelné zahradní slohy

Uplatňuje se vlnitá linie půdorysové dispozice, blízká přírodnímu charakteru.

Nepravidelné zahrady jsou svým vnějším projevem opakem zahrad pravidelných, i když jsou komponovány na stejných estetických principech, které jsou však realizovány hlavně přírodními prvky. Jsou tudíž v hrubých rysech příbuzné přírodě, a proto se používá spíše název parky, a to přírodní nebo přírodně krajinářské. V nepravidelných sadovnických a krajinářských úpravách je půdorys zanedbatelný a důležité jsou proporce vytvářené poměrem světla a stínu, ploch a hmot a gradací porostů. Cesty jsou zde pouze účelové a vodní plochy a květinové záhony jsou rovněž přírodního charakteru. (Wagner, 1989)

Na rozdíl od pravidelného je nepravidelný sloh napodobením volné přírody. Proto jsou jeho nejzákladnějšími prvky rostliny, tj. dřeviny nebo květiny. Cesty jsou vedeny nepravidelně a jen účelově, tzn., že mají za úkol provést návštěvníka nejzajímavějšími partiemi nejkratší možnou cestou. Vodní plochy jsou rovněž nepravidelné. (Růžičková a kol., 1996)

Nepravidelné zahrady – zakládány malířským způsobem a komponovány při vysoké variabilitě svého půdorysu i metodou kontrastu s cílem konečné harmonie. (Pacáková-Hošťálková, 1999)

Napodobují volnou přírodu, a proto jim chybí zjevná vázanost prvků. Cesty jsou jen účelové a vedou nejčastěji v táhlých hadovitých křivkách. Rozhodující jsou porosty dřevin, rozmístěné v trávnickových plochách ve skupině i soliterně. Terén je modelován nepravidelně.

Voda se vyskytuje v přirozených útvarech jako jsou rybníky, jezírka, potoky a řeky. (Hurych, 1984)

3.1.2.1 Čínská zahrada

Čínská zahrada byla zahradou krajinářskou, nepravidelnou, přírodní. Symbolem čínské zahrady byla sama krajina. S tím souvisí pěstování zákrsků, vytvoření miniaturní zahrady třeba v keramické misce. (Pacáková-Hošťalková, 1999)

Kompozice čínské zahrady je komponována pro pohled z jednoho místa, odkud je vidět buď celá zahrada, nebo její podstatná část. Kromě zahrad soukromých zakládali Číňané i zahrady veřejné, které byly rovněž rozsáhlé. (Wagner, 1989)

3.1.2.2 Japonská zahrada

Má mnohé společné rysy s čínskou zahradou. Japonská zahrada je zahradou krajinářskou, nepravidelnou, přírodní. Japonská zahrada má čtyři typy zahrad: *Suchá, kamenná zahrada* - je vlastně suchou krajinou. Voda je naznačena rozsypaným pískem. *Vodní zahrada* - zahrada, která jde přehlédnout jedním pohledem z domu až k mohutné rozloze zahrady. *Zahrada literátů* – ukazuje jednotný vkus. Zahrada tohoto typu byla prostá a malá. *Čajová zahrada* – nejcharakterističtější typickou cestou, která vede k čajovému domku.

Lze říci, že japonská zahrada byla vytvořena jako místo krásy, ale také jako oáza klidu a míru, jako skutečná jistota, v níž najde duše osvěžení. (Pacáková-Hošťalková, 1999)

Japonci převzali čínskou kulturu, kterou však přizpůsobili svým podmínkám. Zdůrazňovala se jednoduchost, intimita a krása přírodního materiálu. Zásadou bylo zdůraznění malebnosti a nepravidelnosti. Terén se uměle modeloval, vytvářela se skaliska, pahorky i údolí. Nesměla zde chybět voda v podobě jezírek, potůčků a horských bystřin. Oblíbené byly nepravidelné tvary dřevin. Keře se však často střihaly do bočníkovitých tvarů. Vegetaci také doplňovaly mechy a traviny. Zvláštní postavení zaujímaly kameny, které se vybíraly podle barvy a tvaru. Z plochých kamenů se budovaly stezky. Důležitou součástí kompozice japonských zahrad byla drobná architektura, zejména čajové pavilóny, pergoly, studny, klenuté mostky, kamenné lucerny a vázy. Nedostatek půdy dal vzniku miniaturním zahradám, upravovaných často v i nádobách (bonsaje). (Hurych, 1984)

3.1.2.3 Anglický přírodně krajinářský park

Vývoj zahradního umění od přísných geometrických forem k přírodně krajinářskému pojetí byl postupný. Barokní zahrada nebyla již tak oddělena od přírody jako zahrada renesanční. Účinné podněty dával i barokní romantismus (umělé jeskyně, vnitřní výzdoba sálů a zahradních pavilónů apod.). Avšak zásadní přelom nastal v 18. století v Anglii jako

tehdejší nejvyspělejší mocnosti. V odlišných klimatických poměrech, charakterizovaných častými mlhami, se nemohla dobře uplatnit perspektiva a prostorový účinek francouzských zahrad.

Hlavní zásadou přírodně krajinářského slohu bylo dokonalé uplatnění přírodních krás. Zdůrazňovala malebnost a využívala nepravidelností terénu, jejichž účinek se zvyšoval výsadbami. Trávníkové plochy vyvažovaly porosty stromů, které členily a modelovaly prostor a vyvolávaly hru světla a stínu. Cesty ztrácely svůj dekorativní smysl. Spojovaly jeho nejdůležitější části a provázely návštěvníka jednotlivými scenériemi. Voda byla rozváděna v přirozených tocích, zakládala se jezírka a rybníky.

Užitkové zemědělské plochy se spojovaly s přirozenými i umělými útvary zeleně, vodními plochami apod. Vznikl tak typ kultivované krajiny, sloužící jak hospodářským, tak i obytným a rekreačním účelům, s důrazem na estetickou stránku celého prostředí.

Přírodně krajinářský park je od 19. století spjat nejen se šlechtickými zahradami, ale také s rozvojem lázeňských měst a veřejných parků. (Hurych, 1984)

Nové myšlenkové proudy prolamují návrat k volné přírodě, ale i pojetí přírodního prostředí v životním stylu člověka. Vznik tzv. anglického přírodního parku je dán třemi zdroji. Předně přeměna anglické zemědělské krajiny na krajinu pastevní. Druhým zdrojem bylo postupné rozvolňování francouzských barokních zahrad. Třetím zdrojem anglického přírodního parku pak bylo barokně romantické malířství, z něhož zakladatelé čerpali inspiraci pro skutečné realizace tohoto nového záměru. (Mareček, 1992)

3.2 Význam a uplatnění dřevin

3.2.1 Estetické znaky

Zahrnují velikost, tvar a texturu dřevin, barvu listů, charakter květů, plodů a kůry apod. Všechny znaky rostlinných prvků jsou proměnlivé z hlediska času a vývoje dřevin.

U velkého množství rostlinných druhů se v průběhu mnoha let zahradnické kultivace vypěstovaly atypické a tudíž velmi nápadné formy, označované jako kultivary (cv. = cultivar – kulturní odrůda). Byly získány jak z mutací, tak i výběrem ze spontánního nebo záměrného křížení. Týká se velikosti a tvaru dřevin, barvy listů, tvaru a barvy květů, plodů apod. Obecně je nutno připomenout, že dřeviny s nápadnými a atypickými znaky a často velmi ozdobné se ve volné přírodě nevyskytují. Mohou se používat jen v menším množství a ve vhodném prostředí. (Hurych, 1984)

3.2.2 Ekologické a pěstitelské požadavky

Ovlivňují výběr pro dané stanoviště. Patří sem nároky na klima, nároky na půdu, světlo, ovzduší, fytoecologické požadavky, schopnost regenerace a obnovy.

Znalost ekologických nároků je velmi důležitá, neboť jen při jejich splnění dosáhneme předpokládaného růstu dřevin, a tím i jejich estetického a funkčního uplatnění. Změnu stanovištních podmínek je možno zajistit jen někdy a v omezeném rozsahu. Použití některých cenných okrasných dřevin může být rovněž podmíněno pěstitelskými zásahy (zimní příkryvka, zálivka, hnojení, řez, apod.). (Hurych, 1984)

3.2.3 Použití dřevin

Vyplývá z předchozích kritérií a z dalších požadovaných praktických funkcí, které mají okrasné dřeviny plnit (funkce ochranné, reprezentační, doprovodné zeleně technických děl, rekultivační zeleně, protierozních výsadeb, apod.). Dřeviny se nejčastěji vysazují do různých typů skupin nebo řadových výsadeb (aleje, živé ploty), někdy i soliterně. (Hurych, 1984)

3.3 Prostorové a časové uspořádání dřevin

Toto rozdělení provedl (Hurych, 2003)

3.3.1 Základní dřeviny

Vytvářejí hlavní hmotu (kostru) sadovnické nebo krajinářské kompozice a musí ji dlouhodobě podržet. Jsou obdobou vůdcích druhů rostlinného společenstva. Musí být absolutně vhodné pro dané stanovištní podmínky, musí mít dostatečnou mohutnost a dlouhověkost, dobrý vzhled a odolnost vůči chorobám a škůdcům. Nesmí vyžadovat zvláštní péstitelská opatření. Hlavní složku tvoří domácí a zdomácnělé stromy.

3.3.2 Doplnkové dřeviny

Vytvářejí kompoziční doplněk především po estetické stránce. Stromy této skupiny mají být početně méně zastoupeny, jejich sortiment je však velmi široký. Po případném uhynutí nesmí být základní kostra parku narušena. Důležitou složkou této skupiny jsou okrasné keře, které vytvářejí dokonalé uzávěry, intimitu a pestrost. Doplnkovými porosty jsou i popínavé dřeviny.

3.3.3 Výplňové dřeviny

Rychle rostoucí levnější a snadno dostupné stromy, výjimečně keře, které mají brzy vytvořit funkční kostru úpravy. Sázejí se buď jako dočasná výplň mezi cílové dřeviny nebo jako samostatné skupiny na určených místech. Jakmile cílové dřeviny dorostou, odstraní se buď úplně, nebo částečně.

3.3.4 Podrostové dřeviny

Dotvářejí vnitřní prostor ve stinných partiích vyšších porostů. Druhy této skupiny vyžadují nebo snášejí zastínění. Patří sem jak některé nižší stromy, tak keře různé výšky. Pod stromy se nesmějí sázet vyšší druhy, aby neprorůstaly do jejich korun a nebyly příčinou prosychání. Plevelné dřeviny se musí z porostu odstraňovat.

3.3.5 Pokryvné dřeviny

Nižší druhy listnatých a jehličnatých keřů, které jsou schopny brzy vytvořit hustý zápoj a zcela zakrýt půdu. Používají se jako náhrada za trávník na malých a těžko přístupných plochách a v zahuštěných výsadbách, a to buď samostatně, nebo častěji jako výplň mezi vyššími dřevinami. Pro tento účel se hodí nenáročná plazivá, rozložitá a odnožující druhy, které musí být rovněž dostatečně hustě větvené a olistěné, aby zabránily prorůstání plevelu. Zvláště cenné jsou některé stálezelené keře (barvínek, břečťan, brslen, skalníky, aj.) a plazivé jalovce.

3.4 Zakládání a rozvoj veřejných parků

Veřejné parky nejsou produktem novověku, neboť již ve starověku byly veřejné parky zakládány. Mnohé byly dokonce vybaveny různými sportovními a hygienickými zařízeními, hlavně očišťovacími lázněmi, kam měli přístup i otroci. Také parky zakládáné pro náboženské účely byly přístupné všem věřícím. Renesanční parky byly také přístupné široké veřejnosti. Základní koncepcí těchto parků bylo dlouhé stromořadí, sloužící k procházkám a také k projížděkám na koni a kočárem. V době osvíceneckého absolutismu byly městskými správami velkých sídel přejímány některé šlechtické parky obvykle z důvodů, že majitelé ztratili o ně zájem nebo neměli prostředky na jejich údržbu, a byly zpřístupňovány veřejnosti. Ojedinele přistupovali k podobným činům sami jejich majitelé a nejdříve mohli poddaní do zahrad a parků při význačných jubileích majitelů, později o nedělích a svátcích, posléze až každodenně. (Wagner, 1989)

3.5. Funkční členění

Veřejná zeleň – parky, parčíky, zeleň na náměstích, ulicích, okolo pomníků a památníků a jiných veřejných prostranství s vyloučením zpevněných ploch, dále rekreační lesy a rekreační louky. (Wagner, 1989)

Veřejná zeleň – parky, dětské parky, uliční zeleň, sadovnické úpravy veřejných prostranství, lesní parky, zeleň v rekreačních oblastech, lázeňské parky, historické parky a zahrady. (Kavka, 1978)

Zeleň obytných souborů – zeleň u individuální zástavby, zeleň nových obytných souborů včetně parků a parčíků v obytných souborech, vnitrobloková zeleň u starší zástavby. (Wagner, 1989)

Zeleň obytných okrsků – tato zeleň má plnit funkci rozšířeného obydlí podobně jako zahrada u individuální zástavby (Kavka, 1978)

Sadovnický upravená plocha uvnitř starší i nové bytové zástavby. Je určena pro krátkodobou rekreaci obyvatel. Do sídlištní zeleně se zařazují také hospodářská zařízení (stojany na klepání koberců, sušáky, kontejnery na odpad). (Hurych, 1984)

Zeleň občanského vybavení – zeleň základního vybavení, která je součástí zeleně obytných souborů, zeleň u škol, léčebných ústavů, sportovních a kulturních zařízení, botanické a zoologické zahrady, arboreta a biologické banky, zeleň u zařízení služeb a institucí. (Wagner, 1989)

Zeleň ochranná – zelené plochy v obvodu průmyslových závodů a v pásmech hygienické ochrany. (Kavka, 1978)

Zeleň ochranná je účelová zeleň, jejíž funkce spočívá ve snižování negativních vlivů průmyslových závodů. Patří sem např. větrolamy, protihlukové pásy, výsadba pásem hygienické ochrany. (Hurych, 1984)

Zeleň ostatní – zahrádkářské osady, zeleň pohřebišť, zeleň hospodářská jako účelové lesy, louky a pastviny, zahradnictví a ovocné sady, vinice, apod., zeleň s ochranou funkcí, jako hygienická pásma okolo průmyslových závodů, kolem komunikací, meliorační zeleň. (Wagner, 1989)

Zeleň ostatní – zeleň v chráněných územích; zeleň ve volné krajině, doprovodná zeleň vodních toků a nádrží, zeleň podél komunikací, lesní remízky, solitérní exempláře a volné skupiny stromů a keřů, apod. (Kavka, 1978)

3.6 Dělení parků

Rekreační parky – slouží k rekreaci v širokém pojetí a rozsahu. Jsou situovány na okraji intravilánů sídel nebo v jejich zájmovém území. Sadovnická úprava musí vytvářet podmínky pro rekreaci na slunci i ve stínu, v klidu i pohybu a kompozice musí být podřízena možnosti uplatnění mechanismu při údržbě. (Wagner, 1989)

Rekreační parky – nejzachovalejší přírodní prostředí. Rekreační využití lesů patří k nejmladším funkcím lesa. Lesy v zelených zón měst a sídlišť se stávají důležitou součástí denního režimu života městského obyvatelstva. (Kavka, 1978)

Lesní parky – podobné rekreačním parkům, ale mají jednodušší úpravu. Jsou plošně rozlehlejší a sadovnický upravovány jen v prostoru společenských zařízení a některých důležitých cest. (Wagner, 1989)

Lesní parky – upravený úsek krajiny, které tvoří navzájem sladěné přirozené a umělé rekreační prvky. Celkový vzhled se blíží více parku než lesu. Významným znakem jsou travnaté plochy, lesní louky s výstavky stromů. (Kavka, 1978)

Budují se nejčastěji na plochách hospodářských lesů v blízkosti sídel. Přebudovávají se tak, aby co nejoptimálněji plnily potřeby rekreace. Celkovým vzhledem se přibližují více parku než lesu. Významným znakem jsou větší travnaté plochy, lesní louky, skupiny stromů a kvetoucích keřů. Důležité jsou správně vedené cesty, otevření výhledů a průhledů, vybudování odpočívadel a přístřešků, hřišť a rekreačních zařízení. (Hurych, 1984)

Historický park – obvykle bývá součástí stavební památky. Historické parky jsou však i všechny hodnotné sadovnické úpravy, které dosáhly vrcholu svého biologického a estetického vývoje. Tyto plochy jsou studnicí poznání vývoje sadovnické tvorby a biologickou bankou hlavně introdukovaných dřevin. (Wagner, 1989)

Okrasné parky – sadovnické úpravy založené podle estetických zásad v určitém slohu s převážně kulturně rekreačním posláním. (Wagner, 1989)

Osvětové parky – situovány na okraji intravilánu. Mají jednodušší a nenáročnou sadovnickou úpravu a zeleň, vytvářejí hlavně izolační protihlukové clony mezi jednotlivými objekty a aktivitami jako kino v plenéru, amfiteátr, kolotoče, střelnice a doplňky lunaparků. (Wagner, 1989)

Parčík – sadovnický upravené plochy různého tvaru pod 2 ha, ale nejméně 25 m široké. Kompozičně se od parků neliší. (Wagner, 1989)

3.7 Funkce zeleně

3.7.1 Funkce hospodářská (ekonomická)

Tyto funkce jsou prokázány již velmi dlouho. Význačnou vodní funkci vykazují především lesy a rozsáhlejší výsadby dřevin. Vlastnosti dřevinného porostu způsobují podstatné změny v oběhu vody v porovnání s půdou holou. Nadzemní části porostu zpomalují a snižují množství vody dopadající k půdě, tak i podzemní části, zlepšují vsakové podmínky půd. (Kavka, 1978)

Krajinná zeleň – lesy, remízky, větrolamy, stromořadí i jednotlivé stromy – má nedozírný význam hospodářský nejen pro svou dřevní hmotu, ale též jako činitel klimatický, vodohospodářský, půdotvorný, protierozní, umožňující život zvěři, ptactvu, atd.

S ohledem na hospodářský význam se uvádí např. účinek protipožární, izolační, přistiňování objektů, apod. (Hurych, 1984)

Pod pojmem hospodářský význam si zpravidla představíme pěstování ovoce, zeleniny, vinné révy, kořenových a léčivých rostlin, eventuálně některých dalších hospodářských plodin. (Mareček, 1992)

3.7.2 Funkce estetická

Tato funkce je velmi významná; pokud jde o estetickou hodnotu, je zeleň nenahraditelná. Bohužel se tato funkce často považuje za druhořadou. Její význam pro rozvoj společnosti se dosud zpravidla nedoceňuje. Jedním z důvodů může být i skutečnost, že jde o funkci nesnadno měřitelnou. Zeleň vytváří malebnost a mnohotvárnost krajiny. Může vhodně zakrýt nehezká místa nebo objekty, které působí v krajině rušivě. (Kavka, 1978)

Funkce upravených ploch je významná, a to především na území sídelních celků. Současná architektonická tvorba počítá se zelení jako s důležitým kompozičním prvkem. Doplňuje a zvýrazňuje stavby, zakrývá různé nedostatky a začleňuje různá technická díla, vesnice a města do krajiny. (Hurych, 1984)

3.7.3 Funkce zdravotně hygienická

Porosty obohacují vzduch ionizovaným kyslíkem, filtrační schopnost, tlumení hluku, příznivé změny mikroklimatu, baktericidní vliv. Je známo, že vdechování lesního vzduchu působí příznivě na sliznice dýchacích cest a podstatně zlepšuje dýchací funkce. Příznivý vliv porostů se uplatňuje i na nervovou soustavu, srdeční činnost, krevní tlak i krevní oběh. Zeleň tlumí výkyvy mikroklimatu. Oceňuje se vliv zelené barvy na organismus, účinek světla a stínu v patřičném rytmu, psychologické působení barev a scenerií, vyvolávající pocit pohody. (Kavka, 1978)

Vliv na zahrady a parky je dán množstvím, druhovým složením a prostorovým uspořádáním vegetace v kombinaci s ostatními technickými prvky, stavbami a zařízením. Tato funkčnost má především vliv na teplotu a vlhkost ovzduší, v ovlivňování proudění vzduchu, v protiprašné a protihlukové působnosti. (Mareček, 1992)

Zeleň působí příznivě na kvalitu vzduchu. Zelené rostliny spotřebovávají při fotosyntéze velké množství oxidu uhličitého a vracejí do ovzduší kyslík, potřebný pro život člověka a zvířat. Mnoho druhů rostlin vylučuje látky, které snižují množství mikroorganismů, jako jsou estery, silice, pryskyřice.

Na čistotu ovzduší má velký vliv protiprašná funkce zeleně. Porosty dřevin i trávničky působí jako filtr. Největší sedimentační účinek mají různě vysoké porosty v kombinaci s trávnickovými plochami. Zdravotně významný je vliv zeleně na snižování hlučnosti. Zvukové vlny se při průchodu hustšími překážkami mnohonásobně třísťí a jejich účinek se zmírňuje. Nejúčinnější jsou výsadby umístěné co nejbližší zdrojům hluku. Dokonalý účinek mají jen dostatečně široké pásy z vyšších a nižších dřevin. (Hurych, 1984)

3.7.4 Funkce asanačně rekultivační

Dřeviny se velmi často používají jako biologický prostředek k asanaci nebo rekultivaci půd. Často se dřevinami rekultivují i plochy malých rozměrů, jako opuštěné lomy, šterkoviště a pískoviště. Zajímavým příkladem je ozelenění odpadové haldy, kdy se tento umělý vrch osázel dřevinami. (Kavka, 1978)

3.7.5 Funkce psychická a rekreační

Dnešní přetechnizovaná doba značně zatěžuje nervovou soustavu člověka a ohrožuje tak přímo jeho zdraví. V zeleni nachází člověk protiváhu, klid a uspokojení. Na smysly působí jak příjemný pocit ze zdravého prostředí, tak mnoho dalších činitelů jako zelená barva, světlo a stín, barevnost a proměnlivost scenerií, šumění listů a vody, zpěv ptactva apod. To vše uklidňuje nervovou soustavu a působí na regeneraci duševních a fyzických sil. Účelně řešené a vhodně vybavené plochy zeleně poskytují příležitost nejen pro pasivní, ale i aktivní odpočinek. (Hurych, 1984)

3.7.6 Zeleň jako indikátor znečištěného, zdravotně závadného ovzduší

Zeleň může sloužit k indikaci kvality prostředí, popřípadě jeho znečištění nežádoucími látkami. Byly vytypované vhodné, citlivě a typicky reagující druhy pro určité typy znečištění. Pro indikaci ozónu slouží karafiát zahradní, petúnie, z dřevin jablono bobulovitá, tavolník sivolistý, dřezovec trojtrnný, pámelník bílý. Kysličník siřičitý indikuje astra, krokusy, mečíky, z dřevin katalpa trubačovitá. Na zvýšený obsah fluóru reagují mečíky, tulipány a mahonie, na

chlór laskavec, prvosenka, z dřevin loubinec psí víno, vilín viržinský, javor jasanolistý, jírovec maďal, javor cukrový, ptačí zob, vejmutovka.

Velmi dobrými indikátory znečištění ovzduší jsou jehličnaté dřeviny (zejména smrk a borovice). (Kavka, 1978)

4 Materiály a metody

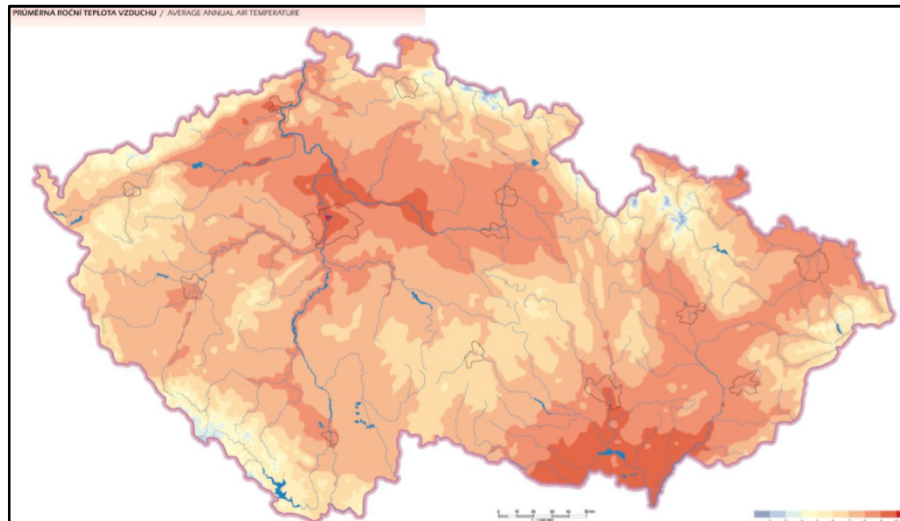
4.1 Přírodní charakteristiky

Sídliště Červený Vrch spadá pod městskou část Vokovice, která je celá pod obvodem Praha 6. Ze západní strany sousedí s městskou částí Veleslavín a Střešovice. Východní hranici tvoří s Dejvicemi. Na severní straně sousedí s Dejvicemi a Nebušicemi. Na jižní straně je hranice s Libocí a Šáreckým potokem.

Staré jádro vsi bylo velmi malé, takže zachováno nezůstalo. Vokovice se zvětšily až v období první republiky, kde zde byla postavena zajímavě koncipovaná vilová čtvrť do půlkruhu. Východní část zabírá ne příliš vzhledné sídliště Červený Vrch (pojmenováno podle stejnojmenného kopce, jehož název vznikl podle půdy obsahující železo).

Tato městská část má rozlohu 3,52 km² a žije tu 11 000 obyvatel. (Ryska, 2015)

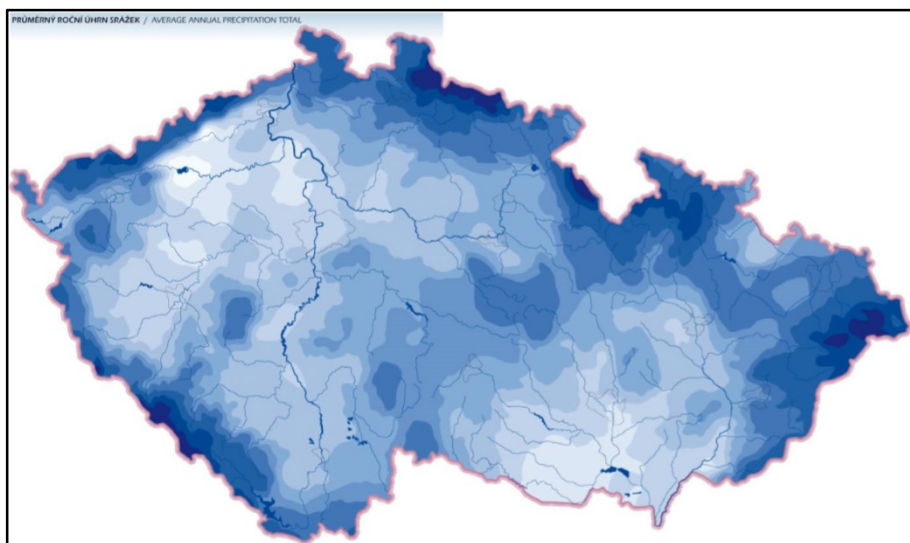
Obr. č. 1 – Průměrná roční teplota vzduchu

<TOLASZ a kol., 2007>

V oblasti inventarizovaného území se průměrná roční teplota se pohybuje mezi 8 – 9°C, což můžeme vidět na obr. č. 1. Průměrná měsíční teplota nad 10°C je od května do října.

Obr. č. 2 – Průměrný roční úhrn srážek

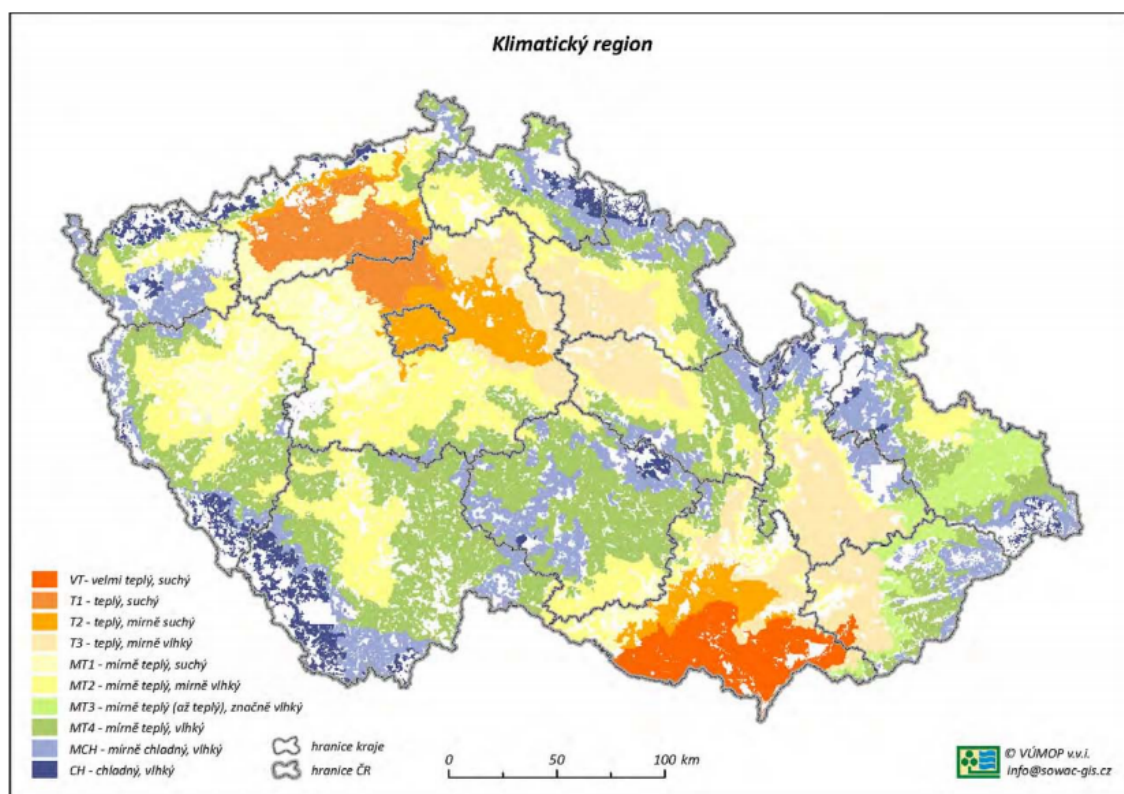
<TOLASZ a kol., 2007>

Průměrný roční úhrn srážek je 550 – 600 mm, jak nám ukazuje obr. č. 2. Sníh je na tomto území okolo 100 dní v roce.

Převládající směr větru je jihozápadní s jeho průměrnou roční rychlostí asi 3 m/s^{-1} .

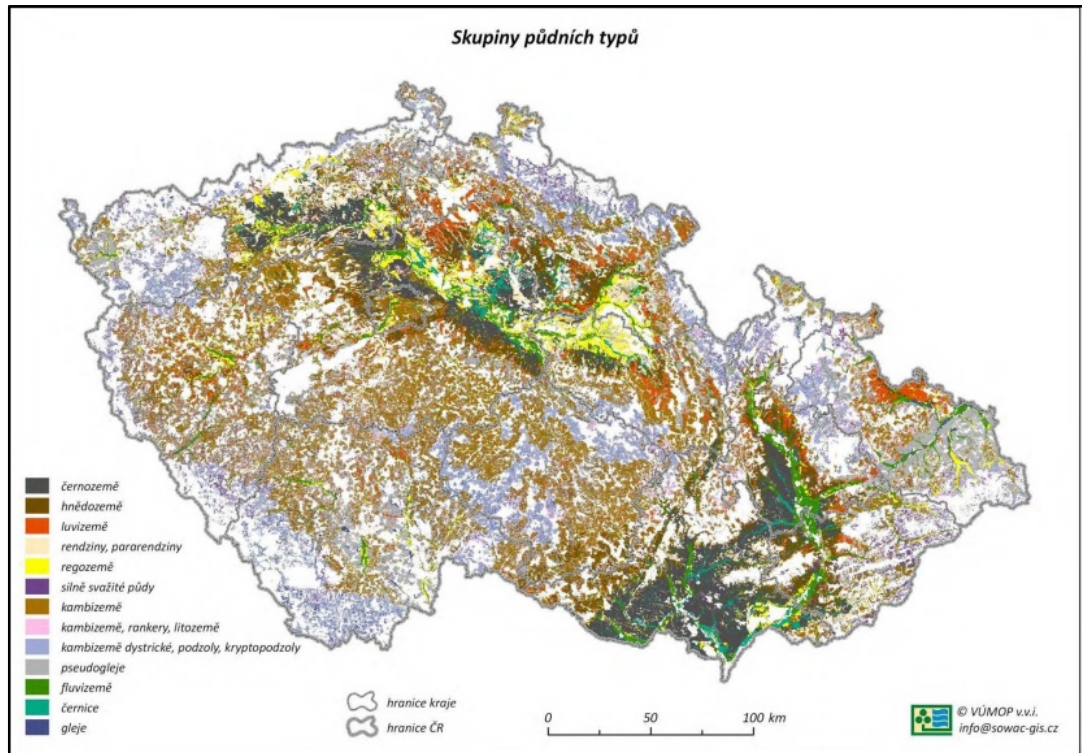
Sídliště Červený Vrch splňuje klimatické charakteristiky teplých oblastí, což nám ukazuje obr. č. 3

Obr. č. 3 – Klimatický region

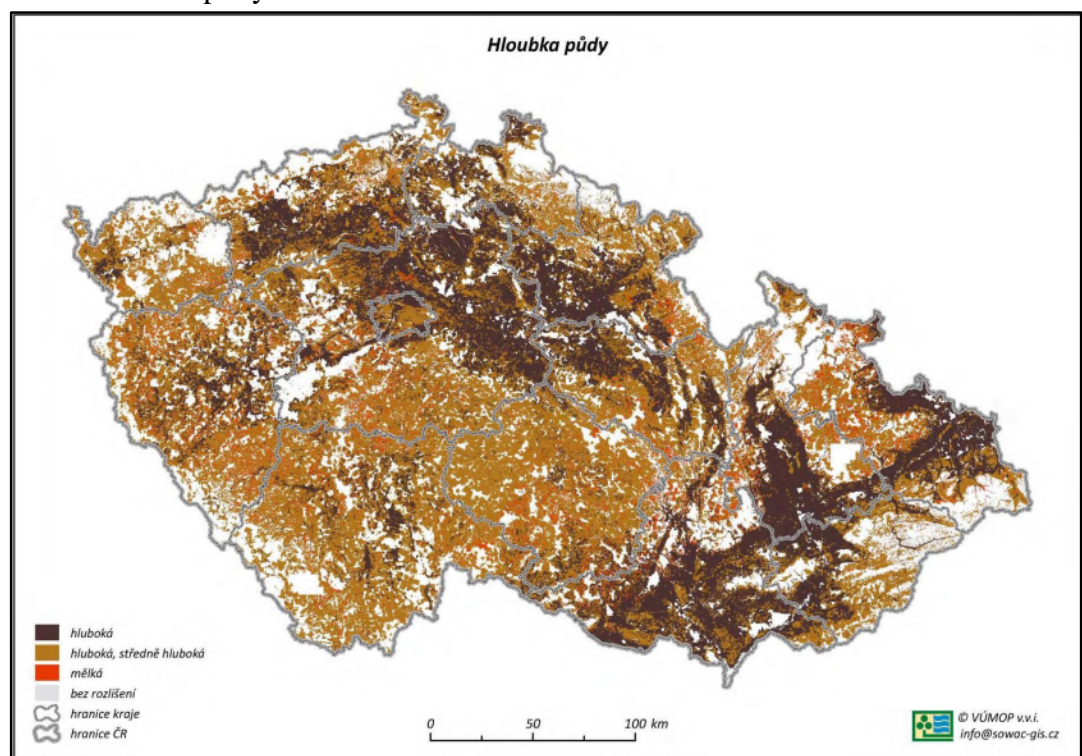
<http://geoportal.vumop.cz/download/map_produktdf>

Obr. č. 4 – Půdní typy

<http://geoportal.vumop.cz/download/map_produkct.pdf>

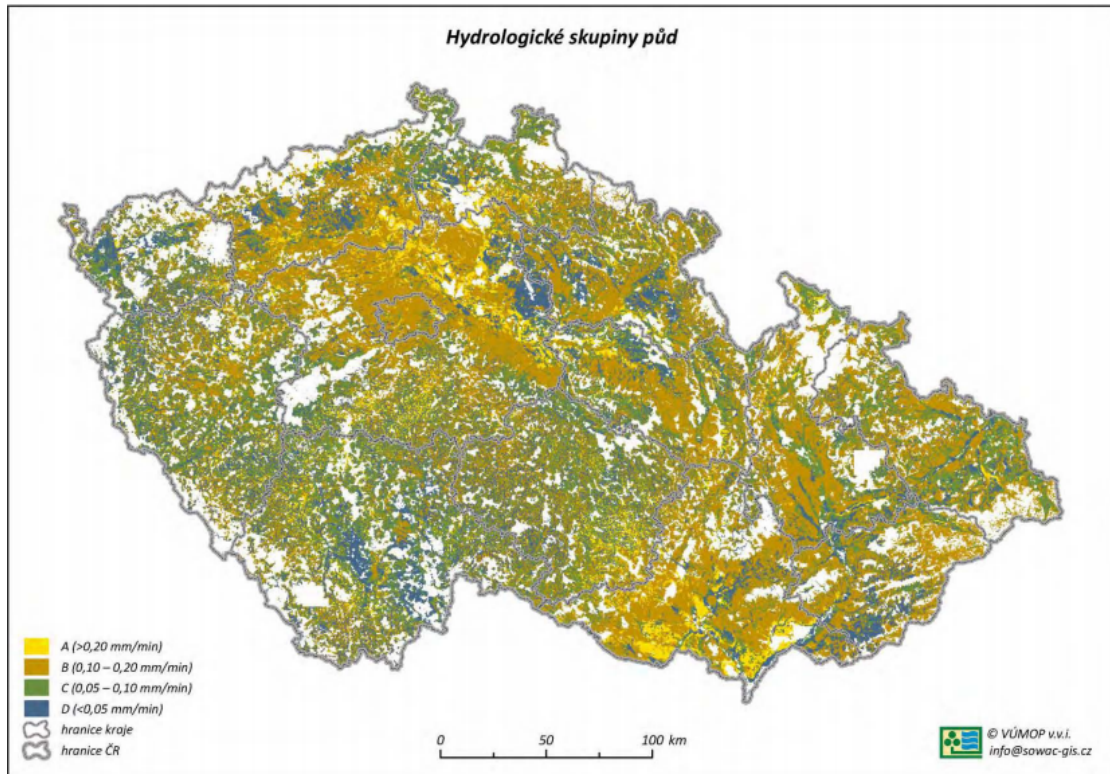
Obr. č. 5 – Hloubka půdy

<http://geoportal.vumop.cz/download/map_produkct.pdf>

Na inventarizovaném území se vyskytují půdy typu kambizem, hnědozem a částečně černozem. Hloubka půdy je zde spíše hluboká až středně hluboká, což znamená 30 – 60 cm. Toto nám ukazují obr. č. 4 a 5

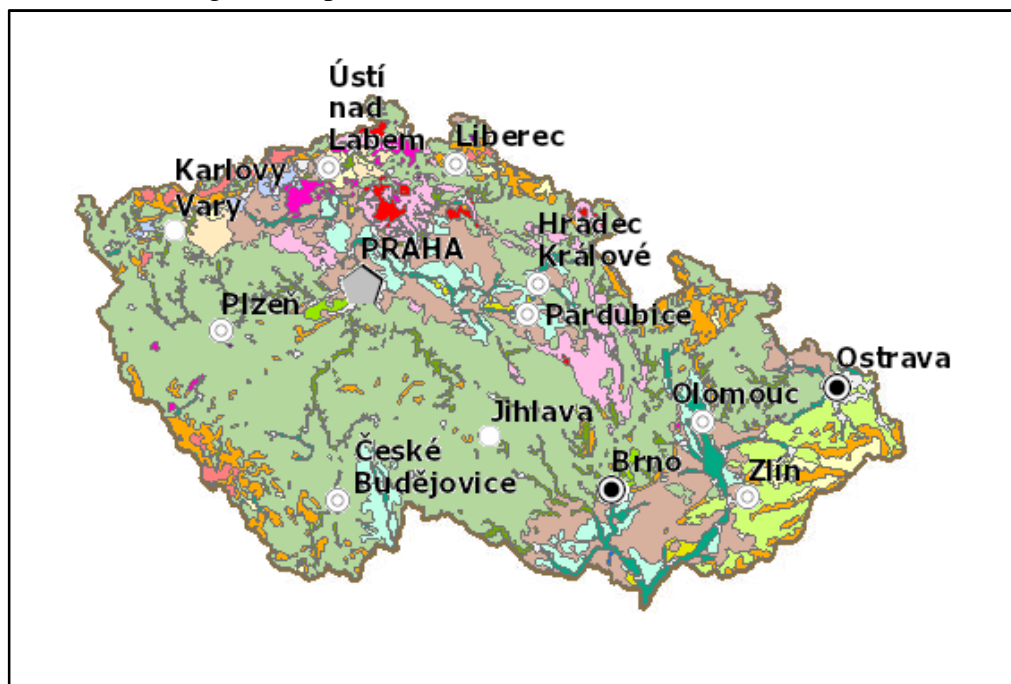
Obr. č. 6 – Hydrologické skupiny půd

<http://geoportal.vumop.cz/download/map_produktd.pdf>

Na sídlišti Červený Vrch nalezneme půdy se střední rychlostí infiltrace (0,1 – 0,2 mm/min) i při úplném nasycení. Toto nám ukazuje obr. č. 6.

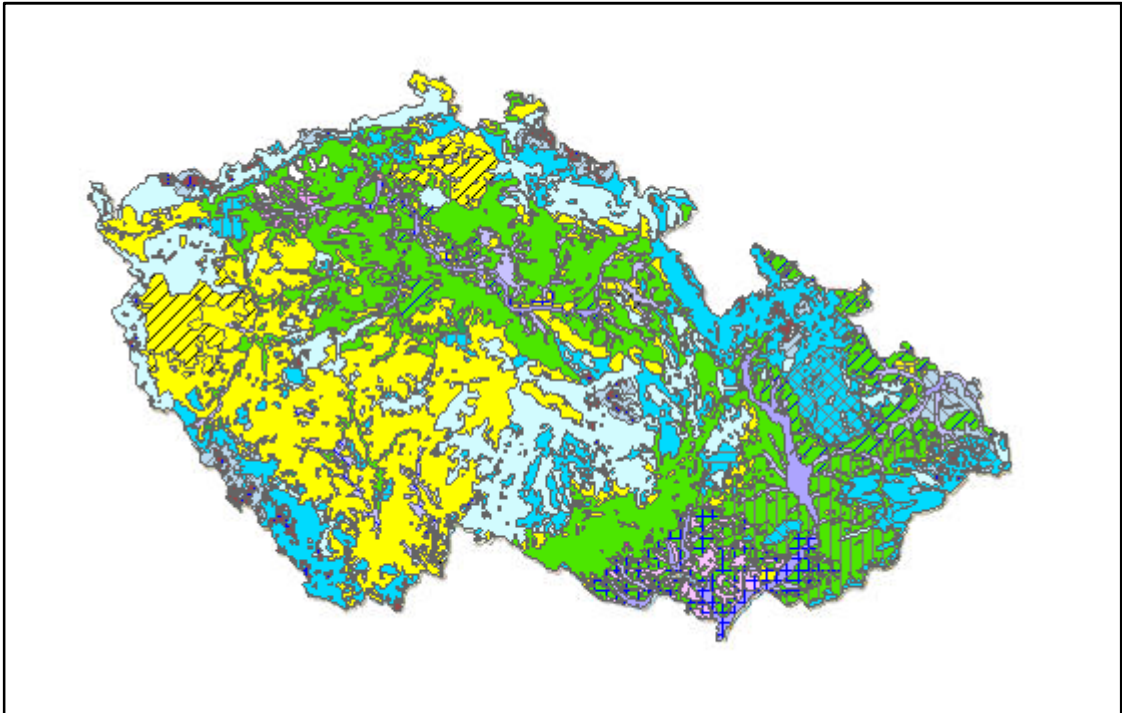
Obr. č. 7 – Geomorfologická mapa

<<http://geoportal.gov.cz/web/guest/map?openNode=Habitats%20and%20biotopes&keywordList=inspire>>

Na obr. č. 7 můžeme vidět, že území sídliště Červený Vrch se v ČR člení v celku - Pražská plošina, oblast - Brdská, subprovincie - Poberounská soustava, provincie - Česká Vysočina a systém - hercynský.

Obr. č. 8 – Potenciální přirozená vegetace

<<http://geoportal.gov.cz/web/guest/map?openNode=Habitats%20and%20biotopes&keywordList=inspire>>

Tento obr. č. 8 nám znázorňuje, že na území sídliště Červený Vrch převažuje černýšová dubohabřina s lipovou doubravou.

4.2 Historie sídliště Červený Vrch

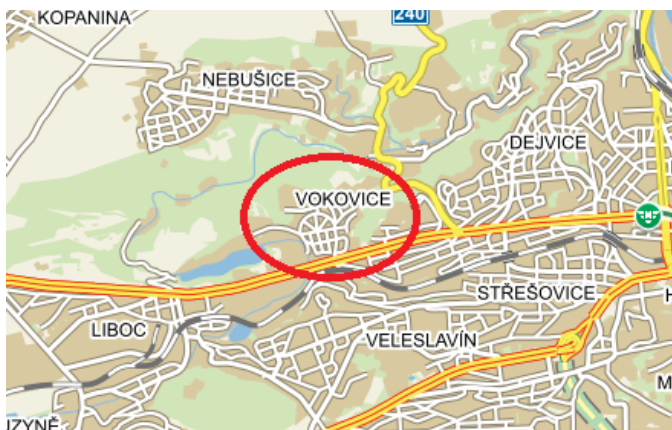
Vokovice byly připojeny k Praze roku 1922, kdy měly 2021 obyvatel. Předtím byly samostatnou obcí.

Vokovice je vesnice 7,5 km severozápadně od Smíchova, po obou stranách Šáreckého potoka, rozložená v rovině i po návrších. Místní i katastrální obec se 48 domy, 725 obyvateli, maloročníky a dělníky zaměstnanými v továrně na šamotové zboží a v okolních cihelnách.

Osada je starobylá. Svědčí o tom hojně předhistorické nálezy. Zmínku o ní však nacházíme už ve 14. století, pomíjíme-li zprávu o Ojkovicích. Mezi lety 1370-1419 se zde nacházejí dva dvory (dvůr manství neboli náprava arcibiskupů, druhý dvůr měla kapitula). Od roku 1546 kapitula vlastnila Vokovice. Roku 1612 tam byla výsadní krčma, kapitulní dvůr, za dvorem velká louka, lesy a vinice. Roku 1718 měly Vokovice 13 usedlých. (Kramerius, 1899)

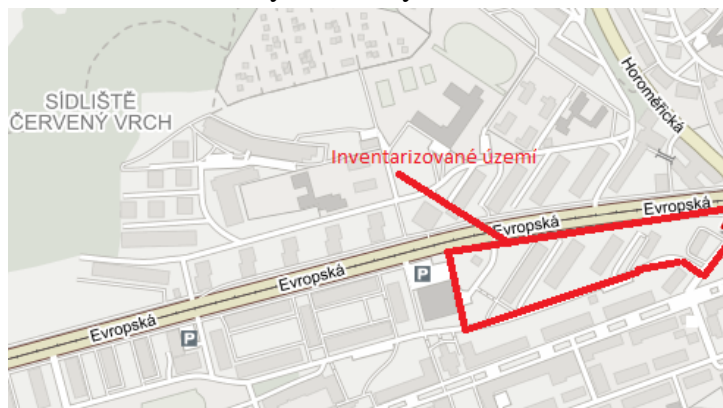
Sídliště Červený Vrch bylo postaveno v letech 1960 -1972, hlavním architektem byl K. Jarolím. Mnou inventarizovaný úsek se nachází na jižní straně sídliště, kde jsou ulice pojmenovány podle států v Africe.

Obr. č. 9 – Širší vztahy okolí městské části Vokovice

<<http://www.mapy.cz/zakladni?x=14.3554764&y=50.0990272&z=11&l=0>>

Obr. č. 10 – Mapa okolí sídliště Červený Vrch s vyznačením inventarizovaného území

<<http://www.mapy.cz/dopravni?x=14.3654493&y=50.0998197&z=14&l=0>>

4.3 Inventarizace a klasifikace dřevin dle Machovce

4.3.1 Zaměření

Aby bylo možno přistoupit k hodnocení dřevin a jejich porostů, je třeba je v terénu fixovat tj. zaměřit a přenést do příslušné mapy nebo plánu. Jako výchozí mapy jsou vhodné katastrální mapy (měř. 1:2500, resp. staré v měř. 1:2880). Ještě lépe poslouží mapy v měř. 1:1000, které jsou pro některé území již zpracovány.

Při zaměření je nezbytné stanovit nejdříve míru přesnosti, se kterou je třeba pracovat. Vycházíme za zásady, že geometricky řazené sadovnické úpravy je třeba zaměřovat poměrně přesně tj. chyba, posuzovaná podle zachycení paty dřeviny, resp. okraje stříhané stěny apod., by neměla přesáhnout ± 100 mm. Tato míra přesnosti nečiní u pravidelně řešených parků prakticky žádné potíže. Část nepřesností je kromě toho nutno přičíst ještě na vrub biologické povaze a růstu měřeného materiálu. Sadovnické resp. krajinářské volně řešené úpravy a také zaměřování porostů dosud sloužících jiným účelům nevyžaduje tak vysokou míru přesnosti. V praxi se ukázalo, že všude tam, kde tyto porosty byly zaměřovány geodeticky přesně, přesáhly náklady na toto zaměření často částky určené k projektu rekonstrukcí, resp. adaptací a odborných zásahů do porostů. Přitom i tak nelze docílit objektivní přesnosti, neboť např. sebe přesněji zaměřená pata kmene i méně nakloněného stromu nevyjadřuje přesnou polohu vzhledem k rozložení hmoty jeho koruny, která je pro sadovníky nejdůležitější. Při zaměřování okrajů porostu je zase třeba počítat s tím, že tu žádné přesné rozmezí prakticky neexistuje a vzhledem k růstu a vývoji dřevin je tato hranice značně proměnlivá. Proto postačí, když volně rostoucí porosty jsou zachycovány s přesností ± 1 m.

4.3.2 Druhové určení

Každá zaměřená dřevina musí být rodově a druhově správně určena. Pokud by se ve výjimečných případech stalo, že druh není možno určit (je buď unikátní, nebo inventarizace probíhá v období, kdy jej není možno bezpečně rozlišit), označí se alespoň rodově s přívlástkem sp. (species). Tam, kde se jedná o kultivary, označí se i přesný název kultivaru. Protože přesné určení některých kultivarů, zvláště u starších exemplářů bývá značně obtížné, stačí, když se uvede, že se jedná o kultivar určitého typu, např. sloupovitý, převislý, atd. Přesné druhové určení je důležité především proto, že na jeho základě se řeší jakékoliv, hlavně přestavbou zásahy zaměřovaných porostů. Pokud se dřeviny neurčují jednotlivě, je třeba, aby byly zachyceny všechny druhy, které tvoří příslušný inventovaný prostor.

4.3.3 Zaměření velikostních hodnot

Každá jednotlivá inventovaná dřevina musí být samostatně zaměřena a zachycena pod samostatnou položkou v inventarizační tabulce. Děje se tak i v případě, že se jedná o dřeviny téhož druhu. Pouze tam, kde několik za sebou jdoucích dřevin podle pořadových čísel je stejného druhu i stejné kvality, tj. patří do stejné kategorie velikostních hodnot i ostatních posuzovaných kritérií, je možno je shrnout pod jednu položku, avšak s uvedením rozmezí pořadových čísel.

4.3.3.1 Průměr kmene

Měří se v prsní výšce, tj. 1,3 m. Pokud se v této výšce měřit nedá (strom je např. rozvětven níže), změří se tam, kde je to možné, ale tento fakt se v tabulce uvede. Nejjednodušším způsobem je měření pomocí krejčovského metru (kde jsou stromy větších tloušťek, používají se dva spojené) a pomocí přepočítávací tabulky se převede na průměr. Protože tloušťka kmene není z hlediska sadovnického hodnotou určující, je možné tuto hodnotu kategorizovat, nejlépe podle rozmezí uvedeném ve sborníku sadovnických prací. Protože údaje v tomto sborníku jsou uvedeny jako podklady pro kácení stromů, je při asanačních pracích, které z celkového řešení prostoru vyplynou, možno použít těchto údajů pro rozpočtování. Nejmenší stromy (podle průměru kmene), které bývají evidovány samostatně, dosahují zpravidla nejmenšího průměru 150, výjimečně 100 mm.

4.3.3.2 Průměr koruny

Měří se zpravidla jako půdorysný průmět koruny na terén. Důležité je, aby zvláště v zapojených porostech byl měřen podle větví, které zasahují nejdále, protože v mnoha případech je to údaj charakteristický pro výpočet překryvnosti dřevin v daném prostoru. Zásadou je, že se měří ve dvou na sobě kolmých směrech. Jejich aritmetický průměr pak dává hodnotu průměru kruhu, který koruna teoreticky zaujímá. Tento údaj je důležitý pro zakreslení do inventarizačních plánů. Kruhový propočtený průmět byl zvolen proto, že zachytit koruny dřevin v jejich nepravidelnosti je úkolem v praxi neřešitelným. I tak by zakreslování kruhových průmětů korun, které by měly být zaokrouhlovány na celé metry, bylo při praktickém zpracování velmi obtížné. Podle toho by se přímo z plánu nedala vyčíst vzájemná proporcionalita jednotlivých dřevin. Proto se v naprosté většině případů (až na výjimky vzácných porostů) seřazují naměřené hodnoty do takových kategorií, které umožňují přímé optické rozlišení velikostních skupin na plánu. Na základě mnoholetých zkušeností byla stanovena rozmezí takto:

0 – 2 m	4 – 6 m	8 – 10 m	15 – 20 m	25 a více m
2 – 4 m	6 – 8 m	10 – 15 m	20 – 25 m	

Do inventarizačních plánů se zakreslují kroužky vyjadřující v příslušném měřítku střední hodnoty uváděného rozmezí. Tím je umožněno, že jednotlivé velikostní kategorie jsou rozlišené přímo na plánu.

4.3.3.3 Výška dřeviny

Nejlépe se zjišťuje pomocí Blume-Leissova výškoměru. Tímto přístrojem je možno při opakovaném měření zjistit výšku stromu s přesností 0,5 m. Pro praktické použití je však taková přesnost zbytečná, protože zvláště mladší dřeviny se každoročně výškově značně mění. Výhodné je změřit pomocí tohoto přístroje několik dobře viditelných dřevin v různém výškovém rozmezí a k těmto hodnotám pak dřeviny rostoucí v bezprostřední blízkosti přirovnávat. V praxi postačí, když výšky dřevin vyjadřujeme v rozmezích odstupňovaných po 5 m, tj. od 0 do 5 m, 5 – 10 m, 10 – 15 m, 15 – 20 m, 20 – 25 m, 25 – 30 m, 30 – 35 m, 35 – 40 m. Vyšší dřeviny se v našich prostorech vyskytují jen zřídka. Pokud tam jsou, pak je vhodné je označit přesnou výškou. Protože přímo v plánech se výška dřevin nevyznačuje, slouží naměřené, resp. kvalifikovaně odhadnuté údaje pouze pro tabulkový přehled.

4.3.4 Vymezení hodnot porostů

Všude tam, kde bylo měření a vyhodnocování jednotlivých dřevin příliš pracné a nepřineslo by přitom žádoucí efekt, hodnotíme soubory těchto dřevin jako porosty. V tabulkových přehledech je označujeme písmeny velké abecedy. Pokud se jedna abeceda vyčerpá, pokračuje se s druhou pomocí číselných indexů, např. A₁, B₁, C₁, D₁, atd. Souborně jako porosty hodnotíme takové soubory dřevin, které jsou ve své celkové struktuře více méně jednotné a při hodnocení jednotlivých dřevin by docházelo k velkému počtu opakovaných údajů. Dále jsou zde zahrnovány porosty mladé, dosud nevyspělé, pokud se nejedná o mimořádně cenné jednotlivé exempláře. V podstatě se porosty hodnotí stejným způsobem jako jednotlivé dřeviny, ale uvádí se podílové zastoupení jednotlivých naměřených nebo zjištěných kategorií. Zastoupení se uvádí v procentech. Hodnoty přes 10% u jednotlivých kategorií (např. u druhů, věkových nebo velikostních skupin, apod.) se uvádějí s udáním podílu zaokrouhleného na 5%. Pokud se dřeviny, resp. jejich hodnoty pohybují v nižších podílech, uvádí se pouze jejich přítomnost. Velmi důležité je uvádět počet jedinců na jednotku plochy. Pokud jsou např. průměty korun daného porostu ve třech různých kategoriích, může se označit i bez udání procentického podílu nejzastoupenější kategorie tak, že se podtrhne. Např. 8 -10 m, 10 – 15 m, 15 - 20 m, apod.

Jako samostatný porost se označuje odlišným symbolem vždy takový porost, který se od předchozího liší buď výraznou změnou v druhové skladbě, zcela jiným poměrem zastoupených druhů, přítomností nebo absencí podrostového patra, výrazně odlišnými velikostními parametry, nebo zcela odlišnými sadovnickými hodnotami.

4.3.4.1 Určení věkové kategorie

Tento údaj, který je potřebný pro rozhodování, jak s hodnocenou plochou zeleně dále zacházet je údajem, jehož zjišťování bývá někdy velmi obtížné. Nejjednodušší je, máme-li k dispozici údaje o době založení porostu. V tom případě stačí jen rozlišit, co bylo dosazováno dodatečně, resp. to, co se v průběhu objevilo jako nálet. Ve většině případů však takové údaje nejsou k dispozici. Tam, kde jsou mladší porosty, zhruba do 40 – 50 let, které zahrnují přeslenovitě rostoucí jehličnaté dřeviny, je možno věkovou kategorii stanovit poměrně velmi přesně odečtením počtu přeslenů. Tého metody je možno použít i u starších porostů, je však třeba počítat s tím, že se můžeme dopustit i značné chyby, zvláště tam, kde k určení máme jen malý počet exemplářů.

Jako nepřímé, ale poměrně přesné metody lze využít skutečnosti, že některé dřeviny z porostu byly vykáceny a zůstaly po nich pařezy (musí to však být pařezy čerstvé), na nichž se dá pomocí letokruhů věk přímo odečíst. Jako pomocnou a doplňující metodu je možno použít odečítání ročních přírůstků u všech dřevin, které mají jedinou výraznou dobu růstu v každém vegetačním roce. V tomto případě je třeba postupovat od vrcholu koruny směrem dovnitř. Tímto způsobem lze poměrně dobře určit posledních dvacet let. Srovnáním velikosti dřevin stejného druhu a rostoucí nedaleko za stejných podmínek lze postupně získat dosti přesný odhad stáří. Je však třeba říci, že tato metoda vyžaduje značné zkušenosti, a přesto není příliš přesná. Tam, kde nelze věkovou kategorii určit jinak, je třeba použít Presslerova nebozeru. Tato metoda je velmi přesná, není však použitelná v masovém měřítku.

Pro potřeby praxe plně postačí, jsou-li dřeviny řazeny v mladším věku po dvaceti letech. Ve vyšším věku se rozmezí zpravidla podstatně zvyšuje. První dvacetileté je někdy vhodné rozdělit na polovinu. Nejobvyklejší zařazení do věkových kategorií vypadá takto:
0 – 20 let 20 – 40 let 40 – 60 let 60 – 100 let 100 let a více
(0 – 10 let a 10 – 20 let)

Uvedené rozmezí věkových kategorií je zpravidla dobře zjistitelné a pro usměrňování dalších zásahů plně postačí. Výjimečně se upřesňují věkové kategorie tam, kde se jedná o velké zastoupení dlouhověkových dřevin, o mimořádně cenné druhy nebo i jednotlivé exempláře, na jejichž zachování velmi záleží, někdy s ohlednutím od jejich stanovených

sadovnických hodnot. V naprosté většině případů je třeba chápat určování věkové kategorie jako stanovení pomocné metody, která má usnadnit rozhodnutí při řešení porostů. Je třeba upozornit na to, že stanovení věkové kategorie podle velikosti dřevin příslušného druhu může být někdy velmi ošidné.

4.3.4.2 Sadovnické hodnocení

Toto kritérium shrnuje integrující způsobem prakticky všechny kvality dřevin, které nebylo možno vyjádřit naměřenými hodnotami. Je to v podstatě klasifikátor, který definuje kvality dřevin podle stupně jejich účinnosti jako účelové a funkční složky přírodní části životního prostředí. Proto také někteří autoři jednotlivé stupně přímo „známkují“. Tento systém zavedl Ing. arch. O. Kuča CSc ze SÚRPMO Praha. Podle něho jsou nejkvalitnější dřeviny oceněny jedničkou, kdežto nejhorší jsou ohodnoceny pětkou. Výhodou tohoto systému je, že koresponduje s architektonickým hodnocením kvalit staveb, které je používáno jako podklad pro územní plánování. Pro tento účel bude asi výhodné tento systém zachovat.

4.3.4.2.1 Klasifikační třída – nejhodnotnější dřeviny (5 bodů)

Dřeviny absolutně zdravé a nepoškozené, tvarem i celkovým habitusem koruny odpovídající druhu, bez pozorovatelných poškození, zavětvené až k zemi, velikostně plně rozvinuté, avšak ještě v plném růstu a vývoji.

Do této kategorie patří dřeviny, u nichž je vzhledem k předpokládané délce dosahovaného stáří předpoklad, že mohou svou sadovnicko-krajinářskou funkci plnit ještě po řadu desetiletí.

Při řešení prostoru, na němž se takto vyhodnocené dřeviny nacházejí, je třeba vycházet ze zásady, že je třeba zachovat v maximální možné míře, i za cenu přehodnocení a přetvoření sadovnického prostoru, přeřešení plánované zástavby apod. Tyto dřeviny by prakticky měly být zachovány ve všech případech.

4.3.4.2.2 Klasifikační třída – velmi hodnotné dřeviny (4 body)

Zdravé dřeviny, typického tvaru, odpovídající příslušnému druhu nebo kultivaru, v celkovém habitusu nanejvýš jen nepatrně narušené nebo poškozené. (například bez větví nejspodnějšího patra, mírně nahnuté, nebo s menšími volnými prostory v koruně apod.). Velikostně rozvinuté alespoň tak, aby dosahovaly přibližně polovinu těch rozměrů, které jsou na daném stanovišti schopny maximálně vytvořit.

Stejně jako v předcházející kategorii musí mít dřeviny předpoklad rozvoje pro řadu dalších desetiletí při udržení dosažené kvality.

Rovněž tyto dřeviny je třeba v maximální míře chránit i za cenu přetváření kompozice prostoru, na němž se nacházejí. K jejich odstranění lze přistoupit až po vyčerpání všech, i poměrně značně nákladných řešení, a to jen ve zcela výjimečných případech.

4.3.4.2.3 Klasifikační třída – dřeviny průměrné hodnoty (3 body)

Dřeviny zdravé, resp. jen nepatrně proschlé, ale bez chorob a škůdců, kteří by se mohli rozšiřovat. Dřeviny v této kategorii se mohou tvarově lišit i velmi podstatně podle původního typu. Patří sem např. dřeviny vysoko větvené, avšak takové, u nichž je předpoklad obrůstání po osvětlení kmene, případně takové, které podržují své estetické a funkční hodnoty, i při silném větvení, dřeviny s jednostrannou, ale stabilní korunou apod. Patří sem rovněž dřeviny tvarově a vzhledově typické, avšak dosud menšího vzrůstu, který nedosahuje poloviny normálních rozměrů daného druhu na posuzovaném stanovišti. Také u této kategorie musí být předpoklad dlouhodobého rozvoje. Buď jsou to dřeviny, u nichž je možno předpokládat, že i svoje sadovnické zařazení dlouhodobě udrží, nebo takové, které se mohou dále rozvíjet a dosáhnout i vyššího počtu bodů. Velmi často, zvláště v porostech, které nebyly dlouhodobě systematicky udržovány, tvoří základní materiál, z něhož je možno postupně vymodelovat kvalitnější porosty.

Při řešení sadovnických úprav se u této kategorie počítá s tím, že se dřeviny podle potřeby buď ponechají k dalšímu vývoji a tam, kde to záměr vyžaduje, se odstraní.

4.3.4.2.4 Klasifikační třída – dřeviny podprůměrné hodnoty (2 body)

Patří sem dřeviny značně poškozené, dřeviny velmi vysoko vyvětvené, bez předpokladu obrůstání po prosvětlovacích probírkách, dřeviny staré a málo vitální, výrazně prosychající, vydoutnalé, případně i jinak silně poškozené.

Předpoklady dalšího vývoje jsou značně omezené, jak v čase, tak v kvalitě. Patří sem hlavně takové dřeviny, u nichž nelze předpokládat zlepšení jejich kvality. Nesmí to však být dřeviny ohrožující bezpečnost lidí nebo porostů. Při výhledových úpravách se počítá s jejich postupným odstraněním. Výjimky tvoří pouze dřeviny mimořádné dendrologické hodnoty (unikáty), dřeviny, k nimž se váží nějaké památné události, chráněné stromy, resp. torza velmi malebně působící, které se nechávají na dožití.

4.3.4.2.5 Klasifikační třída – dřeviny nevyhovující (1 bod)

Dřeviny velmi silně poškozené, nemocné, napadené škůdci, zvláště takovými, kde hrozí jejich nebezpečí šíření na ostatní porosty, dřeviny odumírající a odumřelé, dřeviny, které ohrožují bezpečnost návštěvníků (např. nebezpečí zřícení na cestu), dřeviny, které svou existencí výrazně poškozují kvalitu cennějších exemplářů (např. dřeviny vrůstající do korun

kvalitních a zvláště světlo milných stromů) a dřeviny jinak bezprostředně ohrožující daný prostor a jeho vývoj.

V této kategorii jsou dřeviny bez jakýchkoliv předpokladů dalšího vývoje. Při řešení ploch a výhledu sadovnických úprav je nezbytné tyto dřeviny okamžitě, nebo v co nejkratší možné době odstranit. Jsou to dřeviny, které v porostech vadí a které je třeba rychle odstranit bez ohledu na to, jaký záměr je při další výchově porostů uplatňován.

Aby bylo možno se na plánu okamžitě orientovat o kvalitách dřevin zařazených do jednotlivých kategorií, byly zpracovány jako grafické, tak také barevné systémy označování jednotlivých kategorií které přináší následující tabulka:

Tabulka č. 1

Grafické a barevné označování sadovnických hodnot dřevin při zpracování inventarizačních plánů.

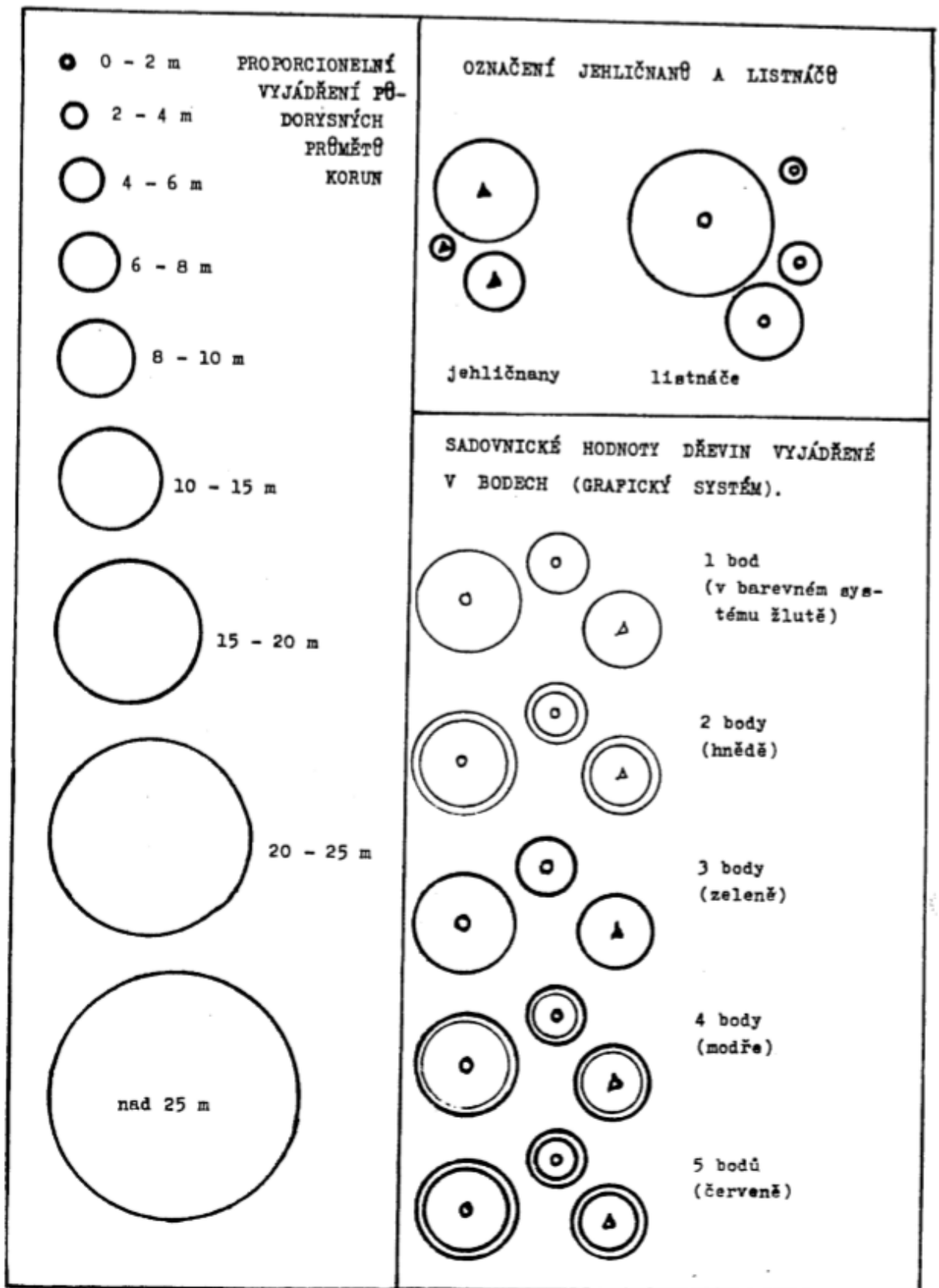
Sadovnická hodnota	Grafické označení	Barevné označení
5 bodů – I. třída	Dvě silné čáry na obvodu koruny (v měř. plánu)	Červená
4 body – II. třída	Vnější čára silná, vnitřní čára slabá	Modrá (je možno označovat i jiným odstínem červené)
3 body – III. třída	Jedna silná čára na obvodu koruny	Zelená
2 body – IV. třída	Dvě slabé čáry na obvodu koruny	Hnědá
1 bod – V. třída	Jedna slabá čára na obvodu koruny	Žlutá

Hodnocení porostů se provádí podle stejných principů. Pokud se při hodnocení vyskytne více kategorií, označí se porosty na okraji tak, aby z toho vyniklo jejich měřené zastoupení.

Při hodnocení se používá vždy celých čísel (celých bodů). Pokud je hodnocená dřevina na rozmezí, uvede se rozmezí těchto kategorií (např. 3 – 4, 2 – 3 apod.). Názorně jsou tyto hodnoty uvedeny na obr. 1

Obr.11

Grafické znázornění velikostí, skupin a sadovnických hodnot dřevin

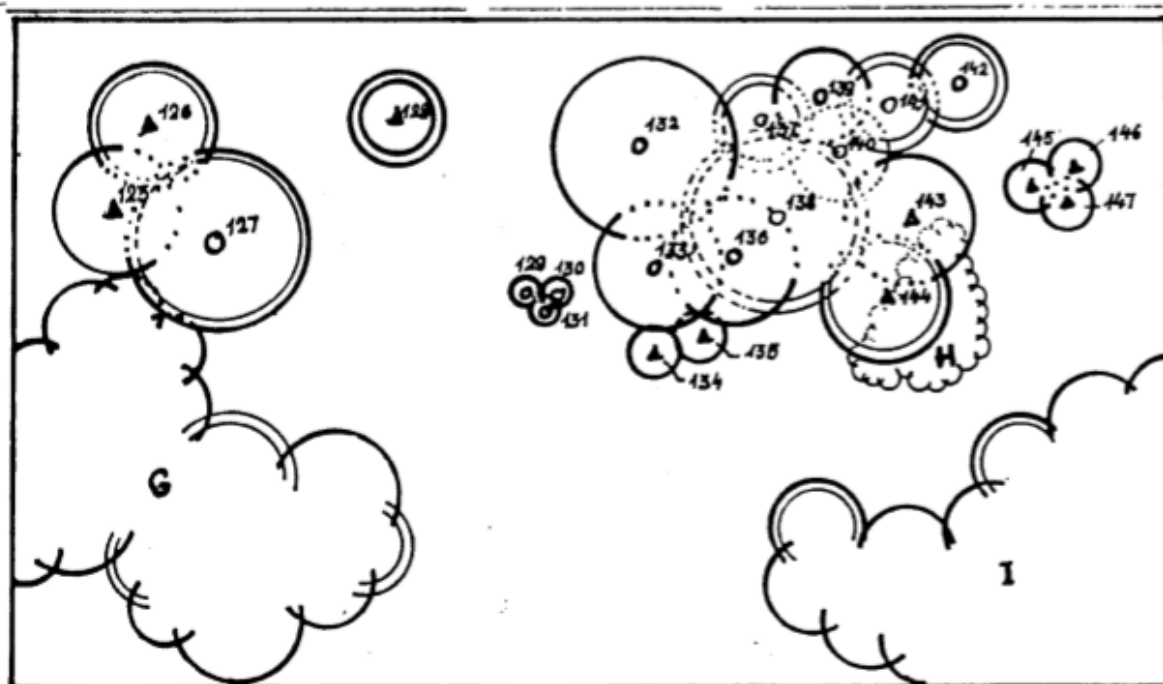

Přímo z plánu je možno kromě již uvedených hodnot a rozměrů dřevin vyčíst i to, zda se jedná o dřeviny jehličnaté nebo listnaté (viz. obr.1). Dřeviny, které mají mimořádné dendrologické nebo sbírkové hodnoty, což není možno zahrnout do předcházejícího hodnocení, se ve všech klasifikačních třídách označují výrazně ještě speciálními značkami, např. čtverečkem vedle čísla, zvýrazněním číselného označení (větší nebo silnější psané číslice) apod. K takto označené dřevině je při vyhodnocování porostů třeba přistupovat samostatně, s přihlédnutím k tomu, jakou hodnotu dosáhla v sadovnické klasifikaci. Obecně je možno říci, že dendrologická unikátnost dřeviny posouvá rozhodnutí o jejich budoucím uplatnění směrem k vyššímu počtu bodů, často je však třeba vytvářet zvláštní opatření, jakým jsou např. konzervace a desinfekce dutin a poranění, zabezpečení proti vývratu, rozlomení apod.

Názorně je demonstrován systém sadovnického hodnocení dřevin ve všech nejčastěji se vyskytujících údajích na obr. 2.

Obr. 12

Příklad grafického znázornění dřevin v jejich měřitelných i klasifikovaných hodnotách při sadovnické inventarizaci.

Předložený obraz znázorňuje konkrétní situaci sadovnického hodnocení porostů v přírodně krajinářském parku. Pro lepší názornost byly v menším počtu případů údaje pozměněny tak, aby zahrnovaly co nejširší paletu možností. Při barevném vyjadřování se poskytuje stejně s tím rozdílem, že po obvodu je pouze jedna čára tuží a těsně pod ní se příslušnou barvou v další čáře vyznačí sadovnická hodnota.

Uvedený systém inventarizace a vyhodnocování porostů byl již mnohokrát v praxi prověřen a použit. Je to systém, který má současně době mimořádný význam, protože může sloužit k objektivnímu ohodnocení jakýchkoliv porostů v parcích, v intravilánech měst i ve volné krajině. A protože každá porostní plocha, na níž se nacházejí vzrostlé dřeviny, je s ohledem na okamžitou využitelnost velmi cenná, přispívá její objektivní vyhodnocení jak ke kvalifikovanému řešení zásahů, tak také k objektivizaci při rozhodování o výši náhrad v případě, že je nezbytné tyto porosty likvidovat.

Při rozboru rozsáhlých ploch zeleně v územním plánování, při řešení generelů zeleně apod. je možné při sadovnickém hodnocení počet kategorií redukovat až na tři. Přitom se slučují I. a II. klasifikační třída tj. dřeviny ohodnocené 5 resp. 4 body, které je třeba maximálně šetřit, III. klasifikační třída zůstává (dřeviny, jejichž likvidace nebo ponechání se řídí především záměrem řešení sadovnických úprav) a slučuje se IV. a V. klasifikační třída, tj. dřeviny ohodnocené 2, resp. 1 bodem, které jsou určeny k postupnému, nebo okamžitému odstranění.

Zásahy do vzrostlých porostů zeleně bez jejího předchozího vyhodnocení jsou nejen neodborné, ale také značně nezodpovědné a nemělo by k nim vůbec docházet. (Machovec, 1982)

4.4 Vlastní postup inventarizace

Inventarizace dřevin sídliště Červený Vrch v Praze byla provedena a klasifikována na základě inventarizace a klasifikace dle Machovce (1982). Vlastní postup inventarizace dřevin bych rozdělila na čtyři fáze.

V první fázi byly nejprve všechny dřeviny a byliny určeny dle publikací autorů (Koblížek, 2006), (Hurych, 2003), (Kelly, 2004), (Phillips et Rix, 1991), (Bärtels et Roloff, 2006), (Pokorný, 2003), (Coombes, 2012), (Bitner, 2012). Proběhlo veškeré měření všech potřebných hodnot k vyhodnocení. Každý strom byl určen pomocí klíče, poté byl změřen obvod kmene ve výšce 1,3 m pomocí krejčovského metru. Následovalo měření průměru koruny pomocí pásma, a to vždy ve dvou na sobě kolmých směrech. Výška dřeviny byla stanovena odhadem. Věk dřeviny byl většinou odvozen z předchozí dokumentace, jen v několika málo případech bylo nutné věk dřeviny odhadnout. Poslední určovaná sadovnická hodnota je shrnutím kvality dřevin, která nelze změřit. Stromy, keře i trvalky byly zařazeny dle svého stavu do jedné z pěti klasifikačních tříd.

V druhé fázi byly veškeré naměřené údaje a vyhodnocení dřevin zaneseny do inventarizačních tabulek. Byly rozděleny na jehličnaté stromy, listnaté stromy, listnaté keře a trvalky. Ke každé položce byl přiřazen kód, který se skládá z prvních třech písmen každého latinského názvu a třímístného čísla (např. pinsil001).

Třetí fází bylo zakreslení všech položek inventarizace do digitální mapy řešené v programu AutoCAD.

Poslední fází bylo nahrání digitální mapy spolu s fotodokumentací na map server, kde bude volně přístupná studentům, ale i široké veřejnosti.

5 Výsledky

5.1 Inventarizační tabulky

5.1.1 Listnaté stromy

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Acer negundo</i>	aceneg001	38/63	4	5-10 (6)	20-40	3	Dvoukmen
<i>Acer platanoides</i>	acepla001	38	3,5	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Acer pseudoplatanus</i>	acepse001	87	5,5	5-10 (9)	20-40	2	
<i>Acer pseudoplatanus</i>	acepse002	65/46	6,5	5-10 (10)	20-40	1	Dvoukmen
<i>Acer pseudoplatanus</i>	acepse003	53	3	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Acer pseudoplatanus</i>	acepse004	64/44	4,5	5-10 (8)	20-40	1	Dvoukmen
<i>Acer pseudoplatanus</i>	acepse005	44	3	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Acer pseudoplatanus</i>	acepse006	43	2,5	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship001	162	9	15-20 (17)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship002	102	7	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship003	83	9,5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship004	94	8	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship005	144	7	15-20 (15)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship006	40	4	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship007	110	6,5	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship008	69	7	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship009	73	5,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Aesculus hippocastanum</i>	aeship010	54	5	5-10 (7)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Amorpha fruticosa</i>	amofru001	32/35/58	5	5-10 (6)	20-40	2	Vícekmén
<i>Amorpha fruticosa</i>	amofru002	97	6	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Betula papyrifera</i>	betpap001	63	5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen001	126	11	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen002	41	3,5	5-10 (7)	20-40	3	Odspondu vyvětvená
<i>Betula pendula</i>	betpen003	60	7	5-10 (8)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen004	40	4	0-5 (4)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen005	65	8	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen006	52	4,5	5-10 (8)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen007	68	4	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen008	60	5,5	5-10 (6)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen009	76	8	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen010	85	7	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen011	62	6	5-10 (9)	20-40	2	Řídká koruna
<i>Betula pendula</i>	betpen012	71	5	0-5 (5)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen013	83	6	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen014	30	4	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen015	115	8	15-20 (18)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen016	97	7	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen017	117	6	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen018	48	4,5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen019	30	2	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen020	28	4	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen021	100	8	10-15 (14)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Betula pendula</i>	betpen022	44	4	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen023	48	5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen024	100	7,5	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen025	72	5	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen026	183	8	15-20 (17)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen027	83	4	5-10 (10)	20-40	1	Měřeno v 1 m
<i>Betula pendula</i>	betpen028	65	3,5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen029	50	3	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen030	79	5	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen031	49	3	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen032	108	8,5	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen033	52	4	5-10 (10)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen034	58	4,5	5-10 (9)	20-40	5	Úplně suchá, bez přírůstků
<i>Betula pendula</i>	betpen035	129	8	20-25 (23)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen036	54	3	5-10 (8)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen037	55	6	15-20 (18)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen038	81	5	15-20 (16)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen039	74	4	5-10 (8)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen040	65	3	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen041	43	4	5-10 (10)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen042	86	3,5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen043	76	5	5-10 (7)	20-40	4	Uschlá špička
<i>Betula pendula</i>	betpen044	42/70	5,5	5-10 (10)	20-40	1	Dvoukmenn
<i>Betula pendula</i>	betpen045	92	4,5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen046	140	7	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen047	80	4,5	5-10 (10)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Betula pendula</i>	betpen048	168	7	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen049	99	4,5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen050	51	6	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Betula pendula</i>	betpen051	83	5,5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Betula pendula</i>	betpen052	32/38	5	5-10 (8)	20-40	1	Dvoukmen
<i>Betula pendula</i>	betpen053	69	5,5	5-10 (8)	20-40	3	Suchá špička
<i>Betula pendula</i>	betpen054	73	4	5-10 (8)	20-40	4	Proschlá koruna
<i>Betula pendula</i>	betpen055	65	4,5	5-10 (7)	20-40	3	Proschlá koruna
<i>Betula pendula 'Jankii'</i>	betpenjan001	70/84	6	10-15 (12)	20-40	2	Dvoukmen
<i>Carpinus betulus</i>	carbet001	32	2,5	5-10 (6)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Carpinus betulus</i>	carbet002	18/22/33	4	5-10 (7)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Carpinus betulus</i>	carbet003	32	4	5-10 (7)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Carpinus betulus</i>	carbet004	38/20/25	4,5	5-10 (7)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Crataegus monogyna</i>	cramon001	55	3,5	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc001	29	5	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc002	77	5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc003	51	7	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc004	35	4	5-10 (8)	20-40	2	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc005	32	4	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc006	39/38/30	5	10-15 (11)	20-40	1	Vícekmén
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc007	120	5,5	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc008	62	4	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc009	86	5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Fraxinus excelsior</i>	fraexc010	126	7	15-20 (16)	20-40	1	
<i>Juglans regia</i>	jugreg001		5	0-5 (4)	10-20	2	Bez kmenu, větvený od země
<i>Juglans regia</i>	jugreg002	55	6	5-10 (6)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Juglans regia</i>	jugreg003	76	9	5-10 (6)	20-40	1	
<i>Juglans regia</i>	jugreg004	100	10,5	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Juglans regia</i>	jugreg005	61/109	12	5-10 (8)	20-40	1	Dvoukmenné
<i>Juglans regia</i>	jugreg006	65/82	15	5-10 (8)	20-40	1	Dvoukmenné
<i>Juglans regia</i>	jugreg007	78	5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum001	69/55	9	5-10 (8)	20-40	2	Dvoukmenné
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum002	78	7	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum003	65	5	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum004	43	6	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum005	38	5,5	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum006	42	3,5	0-5 (4)	20-40	1	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum007	37/82	7,5	5-10 (6)	20-40	1	Vícekmenné
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum008	21	5,5	0-5 (4)	20-40	2	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum009	76	6	5-10 (7)	20-40	5	Úplně suchá, bez přírůstků
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum010	44	2,5	5-10 (6)	20-40	5	Úplně suchý
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum011	50	3	5-10 (8)	20-40	2	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum012	33	4	5-10 (6)	20-40	1	
<i>Malus pumila ssp.</i>	malpum013	79	5,5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	popalb001	83	6	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	popalb002	90	6,5	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	popalb003	78	5	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	popalb004	41	3,5	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Populus alba</i>	popalb005	45	3	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	popalb006	37	2	5-10 (6)	20-40	5	Suchý
<i>Populus alba</i>	popalb007	198	5,5	15-20 (17)	20-40	2	
<i>Populus alba</i>	popalb008	62	3	5-10 (10)	20-40	2	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Populus alba</i>	popalb009	68	4,5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	polalb010	86	10	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	popalb011	72	4,5	10-15 (12)	20-40	3	
<i>Populus alba</i>	popalb012	68	4	10-15 (11)	20-40	2	
<i>Populus alba</i>	popalb013	57	7	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Populus alba</i>	popalb014	83	8	10-15 (12)	20-40	2	
<i>Populus alba</i>	popalb015	95	9	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Prunus avia</i>	pruavi001	112	9	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Prunus avia</i>	pruavi002	32	3	0-5 (2)	20-40	4	Polámaná, jen pahýl
<i>Prunus avia</i>	pruavi003	32	4	0-5 (4)	20-40	5	Úplně suché
<i>Prunus cerasifera</i>	prucer001	18/24/20	5,5	0-5 (3)	20-40	3	Vícekmenné
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah001	72/38	7,5	5-10 (7)	20-40	2	Vícekmenné, měreno v 80 cm
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah002	25/32	6	5-10 (7)	20-40	2	Vícekmenné
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah003	35/52	6,5	5-10 (6)	20-40	2	Vícekmenné
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah004	43/58	6	5-10 (7)	20-40	2	Vícekmenné
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah005	30	3,5	5-10 (6)	20-40	3	
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah006	41	5	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah007	100	6	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah008	46	4,5	5-10 (6)	20-40	1	
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah009	61	4,5	5-10 (6)	20-40	1	Měřeno v 1 m
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah010	104	5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah011	48	5	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah012	52	4,5	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Prunus mahaleb</i>	prumah013	28/26/40	6,5	5-10 (6)	20-40	2	Vícekmenné
<i>Quercus petraea</i>	quepet001	52	5,5	5-10 (6)	20-40	1	
<i>Quercus rubra</i>	querub001	48	3	0-5 (5)	10-20	2	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Quercus rubra</i>	querub002	44	3,5	0-5 (5)	10-20	2	
<i>Salix pentandra 'Alba'</i>	salpenalb001	39	4	5-10 (9)	20-40	2	
<i>Salix pentandra 'Alba'</i>	salpenalb002	83	6	5-10 (10)	20-40	2	
<i>Sorbus intermedia</i>	sorint001	32/38/40	7	5-10 (9)	20-40	2	Vícekmén
<i>Tilia cordata</i>	tilcor001	90	9	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor002	78	8,5	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor003	121	11,5	10-15 (15)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor004	82	7,5	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor005	34	4,5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor006	60	6	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor007	68	7	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor008	205	7	15-20 (18)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor009	146	7	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor010	61	6	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor011	160	9	15-20 (17)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor012	104	8	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor013	78	9	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor014	86	6	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor015	112	6,5	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor016	-	2	0-5 (2)	20-40	3	Živý plot 10 m dlouhý
<i>Tilia cordata</i>	tilcor017	47	4	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor018	56	4,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor019	67	3	5-10 (6)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Tilia cordata</i>	tilcor020	48	4	5-10 (6)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Tilia cordata</i>	tilcor021	72	3,5	5-10 (7)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Tilia cordata</i>	tilcor022	65	6	10-15 (11)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Tilia cordata</i>	tilcor023	72	5	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor024	86	6	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Tilia cordata</i>	tilcor025	78	5,5	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla001	82	8	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla002	106	10,5	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla003	83/62/53/37	9	10-15 (12)	20-40	1	Vícekmene
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla004	87	6	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla005	133	8	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla006	69	7	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla007	87	6	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla008	79	7	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla009	91	8	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla010	-	2	0-5 (2)	20-40	3	Živý plot 10 m dlouhý
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla011	93	7	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla012	82	5	5-10 (6)	20-40	3	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla013	78	4,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla014	66	4	5-10 (6)	20-40	2	Stříhané do živého plotu
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla015	35	1,5	0-5 (2)	20-40	3	Stříhané do živého plotu
<i>Tilia platyphyllos</i>	tilpla016	82	6	10-15 (12)	20-40	1	

5.1.2 Listnaté keře

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Buxus sempervirens</i>	buxsem001	-	0,5	0-5 (0,7)	-	2	Stříhaný
<i>Buxus sempervirens</i>	buxsem002	-	0,5	0-5 (0,7)	-	2	Stříhaný
<i>Buxus sempervirens</i>	buxsem003	-	0,5	0-5 (0,7)	-	2	Stříhaný
<i>Clematis vitalba</i>	clevit001	-	2	0-5 (5)	-	1	
<i>Corylus avellana</i>	corave001	-	3	0-5 (2)	-	2	
<i>Corylus avellana</i>	corave002	-	2	0-5 (4)	-	2	
<i>Cotoneaster horizontalis</i>	cothor001	-	0,7	0-5 (0,8)	-	1	
<i>Cotoneaster praecox</i>	cotpra001	-	1,2	0-5 (0,3)	-	1	
<i>Cotoneaster praecox</i>	cotpra002	-	1,5	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Cotoneaster praecox</i>	cotpra003	-	0,7	0-5 (0,7)	-	1	
<i>Euonymus fortunei</i>	euofor001	-	0,2	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Euonymus fortunei</i>	euofor002	-	0,5	0-5 (0,7)	-	2	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint001	-	3	0-5 (2)	-	3	Seříznutá, znovu obráží
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint002	-	3,5	0-5 (2)	-	1	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint003	-	3	0-5 (4)	-	1	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint004	-	1	0-5 (2)	-	2	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint005	-	3	0-5 (3)	-	1	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint006	-	1	0-5 (1)	-	1	Tvarovaný
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint007	-	2	0-5 (2)	-	2	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint008	-	2,5	0-5 (3)	-	2	Živý plot
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint009	-	3	0-5 (4)	-	1	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint010	-	2	0-5 (2)	-	2	Živý plot
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint011	-	1,5	0-5 (1)	-	2	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint012	-	5	0-5 (3)	-	2	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint013	-	2,5	0-5 (3)	-	1	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint014	-	2,5	0-5 (3)	-	2	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint015	-	2	0-5 (2)	-	1	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint016	-	2	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint017	-	2,5	0-5 (5)	-	2	
<i>Forsythia x intermedia</i>	forint018	-	0,7	0-5 (1,5)	-	1	Stříhaný živý plot
<i>Ilex aquifolium</i>	ileaqu001	-	3	0-5 (5)	-	1	
<i>Keria japonica</i>	kerjap001	-	3	0-5 (2)	-	1	
<i>Ligustrum vulgare</i>	ligvul001	-	1,5	0-5 (2)	-	2	
<i>Lonicera tatarica</i>	lontat001	-	1,5	0-5 (1)	-	1	Stříhaný živý plot
<i>Lonicera tatarica</i>	lontat002	-	1,5	0-5 (1)	-	1	Stříhaný živý plot
<i>Lonicera tatarica</i>	lontat003	-	1,5	0-5 (1)	-	1	Stříhaný živý plot
<i>Lonicera tatarica</i>	lontat004	-	1,5	0-5 (2)	-	1	
<i>Lonicera tatarica</i>	lontat005	-	1	0-5 (1,5)	-	1	Stříhaný živý plot
<i>Lonicera tatarica</i>	lontat006	-	1	0-5 (1,5)	-	1	Stříhaný živý plot
<i>Mahonia aquifolium</i>	mahaqu001	-	0,4	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Mahonia aquifolium</i>	mahaqu002	-	0,6	0-5 (0,7)	-	2	
<i>Mahonia aquifolium</i>	mahaqu003	-	0,5	0-5 (0,6)	-	2	
<i>Physocarpus opulifolius</i>	phyopu001	-	1	0-5 (1,5)	-	1	cv. 'Diabolo'
<i>Physocarpus opulifolius</i>	phyopu002	-	2	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Physocarpus opulifolius</i>	phyopu003	-	1	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Potentilla fruticosa</i>	potfru001	-	0,4	0-5 (1)	-	2	
<i>Potentilla fruticosa</i>	potfru002	-	0,6	0-5 (1)	-	2	
<i>Potentilla fruticosa</i>	potfru003	-	0,8	0-5 (1)	-	1	Stříhaný živý plot
<i>Potentilla fruticosa</i>	potfru004	-	0,8	0-5 (1)	-	1	Stříhaný živý plot

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Potentilla fruticosa</i>	potfru005	-	0,5	0-5 (0,7)	-	2	
<i>Potentilla fruticosa</i>	potfru006	-	0,7	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Rhododendron luteum</i>	rholut001	-	1	0-5 (1)	-	2	
<i>Rhododendron sp.</i>	rhospe001	-	2	0-5 (1,5)	-	1	
<i>Ribes alpinu</i>	ribalp001	-	2,5	0-5 (2)	-	1	
<i>Ribes alpinu</i>	ribalp002	-	2	0-5 (1)	-	1	
<i>Ribes alpinu</i>	ribalp003	-	0,7	0-5 (1)	-	1	
<i>Ribes alpinu</i>	ribalp004	-	1	0-5 (1,5)	-	1	
<i>Ribes alpinu</i>	ribalp005	-	0,7	0-5 (1)	-	2	
<i>Ribes alpinu</i>	ribalp006	-	0,5	0-5 (1)	-	2	
<i>Ribes alpinu</i>	ribalp007	-	0,6	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa canina</i>	roscan001	-	5	0-5 (3)	-	3	Nálet
<i>Rosa canina</i>	roscan002	-	2,5	0-5 (2)	-	5	Nálet, vytáhnout
<i>Rosa canina</i>	roscan003	-	1	0-5 (2)	-	4	Nálet
<i>Rosa canina</i>	roscan004	-	3	0-5 (2)	-	5	Nálet
<i>Rosa canina</i>	roscan005	-	2,5	0-5 (2)	-	5	Nálet
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe001	-	0,4	0-5 (0,6)	-	1	Záhon
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe002	-	0,5	0-5 (0,7)	-	1	Záhon
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe003	-	0,5	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe004	-	0,5	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe005	-	0,5	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe006	-	0,8	0-5 (0,7)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe007	-	0,2	0-5 (0,3)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe008	-	0,3	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe009	-	0,4	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe010	-	0,3	0-5 (0,5)	-	2	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe011	-	0,3	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe012	-	0,3	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe013	-	0,3	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe014	-	0,3	0-5 (0,6)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe015	-	0,3	0-5 (0,6)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe016	-	0,4	0-5 (0,7)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe017	-	0,4	0-5 (0,7)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe018	-	0,3	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe019	-	0,3	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe020	-	0,3	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe021	-	0,4	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe022	-	0,4	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe023	-	0,3	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe024	-	0,3	0-5 (0,4)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe025	-	0,4	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe026	-	0,5	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe027	-	0,4	0-5 (0,4)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe028	-	0,4	0-5 (0,3)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe029	-	0,4	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe030	-	0,5	0-5 (0,6)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe031	-	0,4	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe032	-	0,4	0-5 (0,5)	-	1	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe033	-	0,4	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Rosa sp. (záhonová)</i>	rosspe034	-	0,4	0-5 (0,5)	-	2	
<i>Salix matsudana 'Tortuosa'</i>	salmattor001	-	1,5	0-5 (2)	-	3	
<i>Spirea x billardii</i>	spibil001	-	0,6	0-5 (1)	-	3	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb001	-	2	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb002	-	1	0-5 (1,5)	-	3	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb003	-	0,8	0-5 (1)	-	2	Stříhaný živý plot
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb004	-	0,8	0-5 (1)	-	3	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb005	-	2	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb006	-	1	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb007	-	2	0-5 (1)	-	2	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb008	-	1,5	0-5 (1,5)	-	1	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb009	-	1,5	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb010	-	1,5	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Symphoricarpos albus</i>	symalb011	-	1,5	0-5 (1,5)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul001	-	6	0-5 (4)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul002	-	4	0-5 (3)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul003	-	4	0-5 (4)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul004	-	2	0-5 (4)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul005	-	2,5	0-5 (4)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul006	-	3	0-5 (3)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul007	-	3	0-5 (5)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvil008	-	3	0-5 (5)	-	4	Suchý keř jen s vršky
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul009	-	3	0-5 (5)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul010	-	5	0-5 (5)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul011	-	3	0-5 (4)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul012	-	2,5	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul013	-	3	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul014	-	2	0-5 (2)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul015	-	2,5	0-5 (3)	-	2	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul016	-	2	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul017	-	2	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul018	-	2	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul019	-	4,5	0-5 (5)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul020	-	2	0-5 (2)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul021	-	4	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul022	-	2,5	0-5 (2)	-	3	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul023	-	2	0-5 (2)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul024	-	2,5	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul025	-	6	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul026	-	3	0-5 (4)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul027	-	4	0-5 (4)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul028	-	3	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul029	-	3	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul030	-	3	0-5 (2,5)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul031	-	3	0-5 (2)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul032	-	1	0-5 (1)	-	3	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul033	-	1,5	0-5 (1)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul034	-	1,5	0-5 (1)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul035	-	2,5	0-5 (2)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul036	-	3	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul037	-	2,5	0-5 (2,5)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul038	-	3	0-5 (3)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul039	-	2,5	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul040	-	3	0-5 (3)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul041	-	3	0-5 (4,5)	-	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul042	-	2,5	0-5 (3)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul043	-	2	0-5 (3)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul044	-	3	0-5 (4)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul045	-	3	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul046	-	2,5	0-5 (3)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul047	-	4	0-5 (3)	-	4	Proschlý
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul048	-	1	0-5 (1)	-	2	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul049	-	3,5	0-5 (3)	-	3	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul050	-	4	0-5 (3)	-	1	
<i>Syringa vulgaris</i>	syrvul051	-	2	0-5 (1,5)	-	2	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar001	-	3	0-5 (2)	-	2	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar002	-	6	0-5 (4)	-	1	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar003	-	3	0-5 (2)	-	1	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar004	-	5	0-5 (4)	-	1	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar005	-	1,5	0-5 (2)	-	1	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar006	-	4	0-5 (3)	-	1	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar007	-	4	0-5 (3)	-	1	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar008	-	5	0-5 (2)	-	1	
<i>Tamarix parviflora</i>	tampar009	-	2,5	0-5 (2)	-	3	

5.1.3 Jehličnaté stromy a keře

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Abies alba</i>	abialb001	124	13,5	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb002	120	9	15-20 (16)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb003	81	7	10-15 (12)	20-40	2	Odspodu vyholená
<i>Abies alba</i>	abialb004	56/36	4,5	5-10 (10)	20-40	1	Dvoukmenná
<i>Abies alba</i>	abialb005	104	11,5	15-20 (20)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb006	95	8	15-20 (16)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb007	42	4	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb008	76	7	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb009	106	5	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb010	95	4	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Abies alba</i>	abialb011	91	5	5-10 (10)	20-40	2	
<i>Abies alba</i>	abialb012	95	3	5-10 (10)	20-40	2	
<i>Abies alba</i>	abialb013	73	3,5	5-10 (10)	20-40	2	
<i>Abies alba</i>	abialb014	42	3,5	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Abies concolor</i>	abicon001	111	6	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Abies concolor</i>	abicon002	30	1,5	5-10 (5)	20-40	2	
<i>Juniperus communis</i>	juncom001	-	6	0-5 (2)	-	1	
<i>Juniperus communis</i>	juncom002	-	6	0-5 (2)	20-40	1	
<i>Juniperus communis</i>	juncom003	-	3,5	0-5 (0,6)	20-40	2	
<i>Juniperus squamata</i>	junsqa001	-	4	0-5 (3)	-	1	
<i>Juniperus virginiana</i> 'Tripartita'	junvirtri001	-	5,5	0-5 (2)	20-40	1	
<i>Larix decidua</i>	lardec001	78	8	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Larix decidua</i>	lardec002	19	1,5	0-5 (2)	10-20	3	
<i>Picea abies</i>	picabi001	52	5	5-10 (6)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Picea abies</i>	picabi002	47	7	10-15 (11)	20-40	1	
<i>Picea abies</i>	picabi003	12	1,5	0-5 (2)	10-20	3	
<i>Picea abies</i>	picabi004	50	5	5-10 (11)	20-40	1	
<i>Picea abies</i>	picabi005	-	3	0-5 (2)	20-40	1	Kulovitý
<i>Picea abies</i>	picabi006	-	3	0-5 (2)	20-40	1	Kulovitý
<i>Picea abies</i>	picabi007	32	2,5	0-5 (5)	20-40	1	
<i>Picea pungens</i>	picpun001	34	3	0-5 (4)	10-20	2	
<i>Picea pungens</i>	picpun002	35	3	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Picea pungens</i>	picpun003	28	3	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Picea pungens</i>	picpun004	32	3	0-5 (5)	20-40	1	
<i>Picea pungens</i>	picpun005	43	2,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Picea pungens</i>	picpun006	18	2	0-5 (4)	20-40	3	Nedostatek prostoru
<i>Picea pungens</i>	picpun007	28	3	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Picea pungens</i>	picpun008	31	2	0-5 (4)	20-40	2	
<i>Picea pungens</i>	picpun009	44	4,5	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Picea pungens</i>	picpun010	60	2	5-10 (9)	20-40	2	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig001	81	7	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig002	104	5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig003	71	4,5	5-10 (6)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig004	74	2,5	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig005	93	5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig006	70	3,5	0-5 (4)	20-40	1	Měřeno v 60 cm
<i>Pinus nigra</i>	pinnig007	72	13,5	15-20 (18)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig008	98	8	20-25 (22)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig009	124	6	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig010	120	7	5-10 (8)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Pinus nigra</i>	pinnig011	107	6	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig012	45	2,5	10-15 (13)	20-40	1	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig013	23	3	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Pinus nigra</i>	pinnig014	62	5	5-10 (8)	20-40	2	
<i>Pinus peuce</i>	pinpeu001	69	7	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Pinus peuce</i>	pinpeu002	42/128	10	10-15 (12)	20-40	1	Dvoukmen
<i>Pinus strobus</i>	pinsto001	35	4	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Pinus strobus</i>	pinsto002	19	1,5	0-5 (2)	10-20	3	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl001	72	8,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl002	72	4,5	5-10 (10)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl003	101	5,5	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl004	64	6,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl005	66	5,5	5-10 (9)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl006	60	5,5	5-10 (6)	20-40	2	Větve pouze do ulice
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl007	111	7,5	10-15 (12)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl008	97	9,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl009	43	4,5	5-10 (7)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl010	76	6,5	5-10 (6)	20-40	2	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl011	62	8	0-5 (4)	20-40	2	Dvoukmen
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl012	70	5,5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsil013	86	4,5	15-20 (16)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl014	123	12	20-25 (20)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl015	49	3	0-5 (4)	20-40	3	Uříznutá špička
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl016	71	5	5-10 (8)	20-40	1	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl017	44	5,5	0-5 (4)	20-40	2	Měřeno v 1 m
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl018	69	4,5	5-10 (7)	20-40	1	

Název dřeviny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl019	33	2,5	5-10 (6)	20-40	3	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl020	78	4	5-10 (7)	20-40	2	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl021	27	2	0-5 (4)	10-20	3	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl022	25	2	0-5 (4)	20-40	3	
<i>Pinus sylvestris</i>	pinsyl023	30	1,5	0-5 (4)	20-40	3	
<i>Pseudotsuga glauca</i>	psegla001	85	4,5	10-15 (14)	20-40	1	
<i>Taxus bacata</i>	taxbac001	-	0,7	0-5 (1,5)	-	1	

5.1.4 Porosty

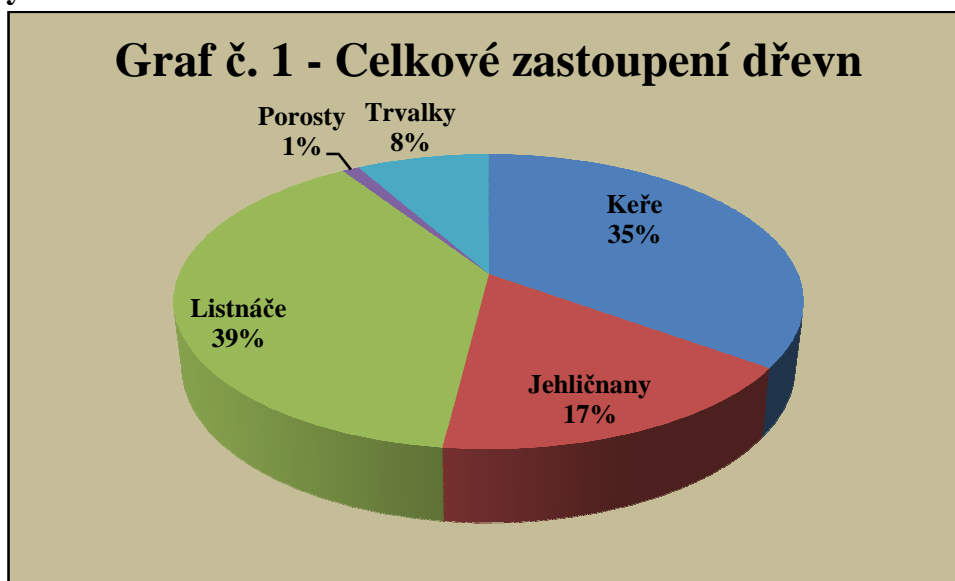
Porost	Zastoupené druhy	% zaspoupení	Šířka koruny	Výška dřevin (m)	Sadovnická hodnota	Poznámky
A001	<i>Syringa vulgaris</i>	50	2	0-5 (3)	1	
	<i>Forsythia x intermedia</i>	50	1,5	0-5 (2)		
B001	<i>Syringa vulgaris</i>	60	2	0-5 (2)	1	
	<i>Symphonicarpos albus</i>	40	2	0-5 (1,5)		
C001	<i>Lonicera tatarica</i>	60	1,5	0-5 (1)	3	
	<i>Ribes alpinum</i>	40	1	0-5 (1)		
D001	<i>Physocarpus opulifolius</i>	30	1,5	0-5 (2)	2	<i>Rosa canina</i> - nálet
	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	60	1	0-5 (1,5)		
	<i>Rosa canina</i>	10	2	0-5 (2,5)		
E001	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	50	1	0-5 (1)	1	
	<i>Berberis thunbergii</i>	50	1	0-5 (1)		

5.1.5 Trvalky

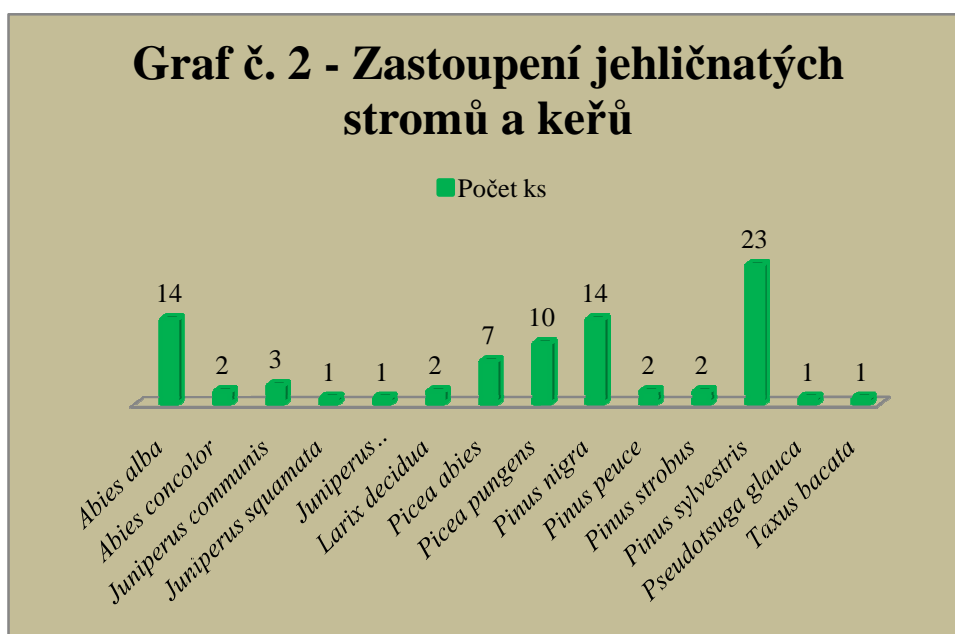
Název květiny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Achillea millefolium</i>	achmil001	-	-	-	-	-	
<i>Armenia maritima</i>	armmar001	-	-	-	-	-	
<i>Armenia maritima</i>	armmar002	-	-	-	-	-	
<i>Armenia maritima</i>	armmar003	-	-	-	-	-	
<i>Armenia maritima</i>	armmar004	-	-	-	-	-	
<i>Astra sp.</i>	astspe001	-	-	-	-	-	
<i>Astra sp.</i>	astspe002	-	-	-	-	-	
<i>Astra sp.</i>	astspe003	-	-	-	-	-	
<i>Aurinia saxatilis</i>	aurisax001	-	-	-	-	-	
<i>Aurinia saxatilis</i>	aurisax002	-	-	-	-	-	
<i>Aurinia saxatilis</i>	aurisax003	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor001	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor002	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor003	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor004	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor005	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor006	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor007	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor008	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor009	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor010	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor011	-	-	-	-	-	
<i>Bergenia cordifolia</i>	bercor012	-	-	-	-	-	
<i>Galanthus nivalis</i>	galniv001	-	-	-	-	-	

Název květiny	Kód dřeviny 001 -	Obvod kmene (cm)	Šířka koruny (m)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
<i>Hemerocallis sp.</i>	hemspe001	-	-	-	-	-	
<i>Hemerocallis sp.</i>	hemspe002	-	-	-	-	-	
<i>Narcissus sp.</i>	narspe001	-	-	-	-	-	
<i>Paeonia sp.</i>	paespe001	-	-	-	-	-	
<i>Stachys byzantina</i>	stabyz001	-	-	-	-	-	
<i>Stachys byzantina</i>	stabyz002	-	-	-	-	-	
<i>Stachys byzantina</i>	stabyz003	-	-	-	-	-	
<i>Tulipa sp.</i>	tulspe001	-	-	-	-	-	
<i>Tulipa sp.</i>	tulspe002	-	-	-	-	-	
<i>Tulipa sp.</i>	tulspe003	-	-	-	-	-	
<i>Vinca major</i>	vinmaj001	-	-	-	-	-	
<i>Vinca major</i>	vinmaj002	-	-	-	-	-	
<i>Vinca major</i>	vinmaj003	-	-	-	-	-	
<i>Vinca major</i>	vinmaj004	-	-	-	-	-	
<i>Vinca major</i>	vinmaj005	-	-	-	-	-	
<i>Yucca filamentosa</i>	yucfil001	-	-	-	-	-	

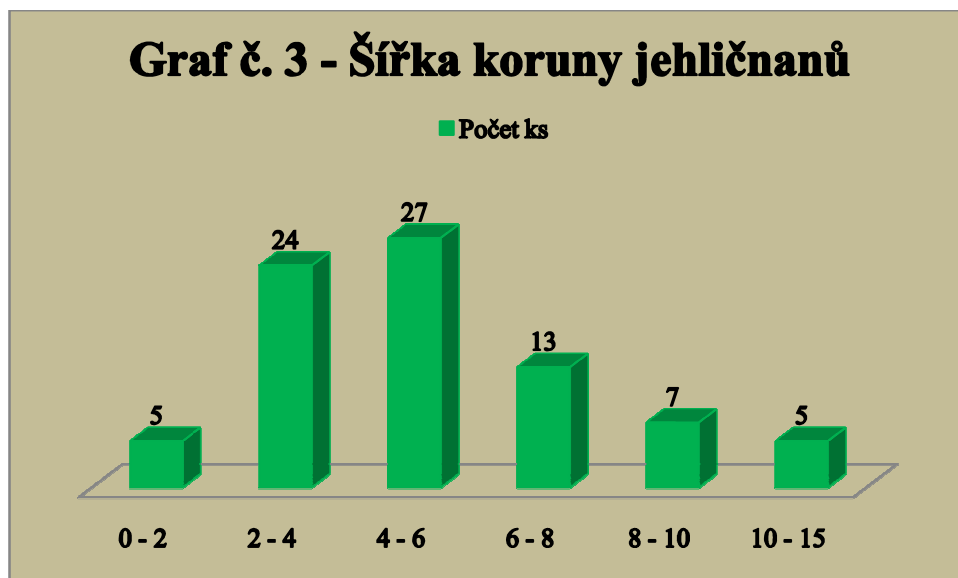
5.2 Grafy

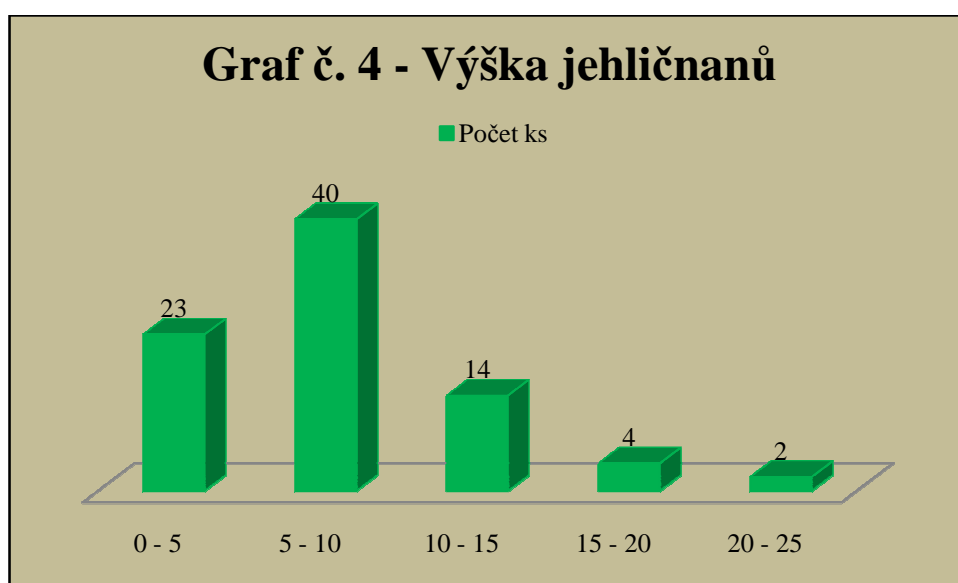
Graf č. 1 nám ukazuje poměrové zastoupení jednotlivých skupin. Největší zastoupení má skupina listnatých stromů s 39% z celkového počtu. Druhou nejvíce zastoupenou skupinou jsou listnaté keře s 35% z celkového počtu. Jehličnaté stromy a keře z celkového počtu jsou zastoupeny 17%. Trvalky tvoří v porostu 8% z celkového počtu. Nejmenší zastoupení mají porosty, a to 1%.

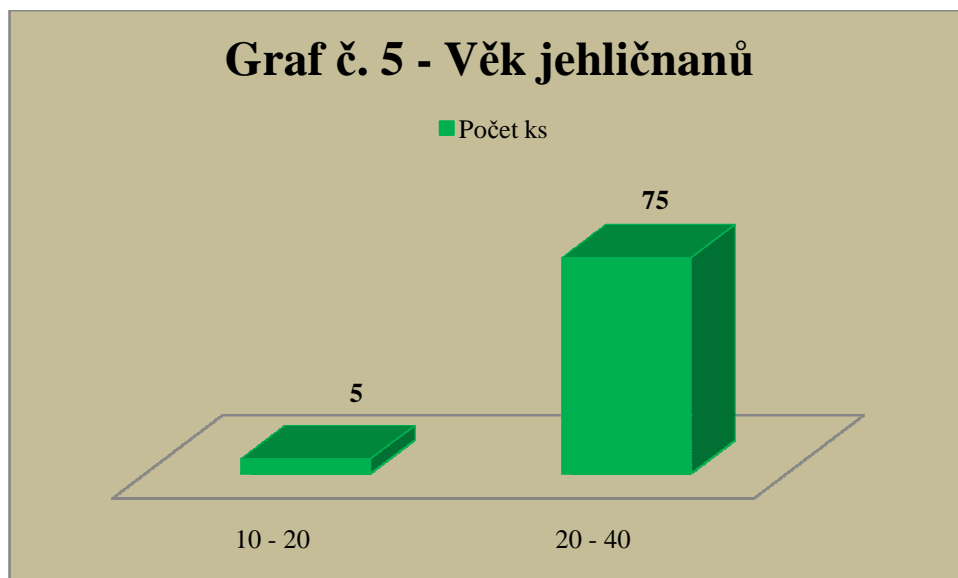
Graf č. 2 nám ukazuje zastoupení jednotlivých druhů ve skupině jehličnatých stromů a keřů. Z jehličnatých stromů je nejvíce zastoupen druh *Pinus sylvestris*, *Pinus nigra* a *Abies alba*. Ze skupiny jehličnatých keřů je nejvíce zastoupen *Juniperus communis*.

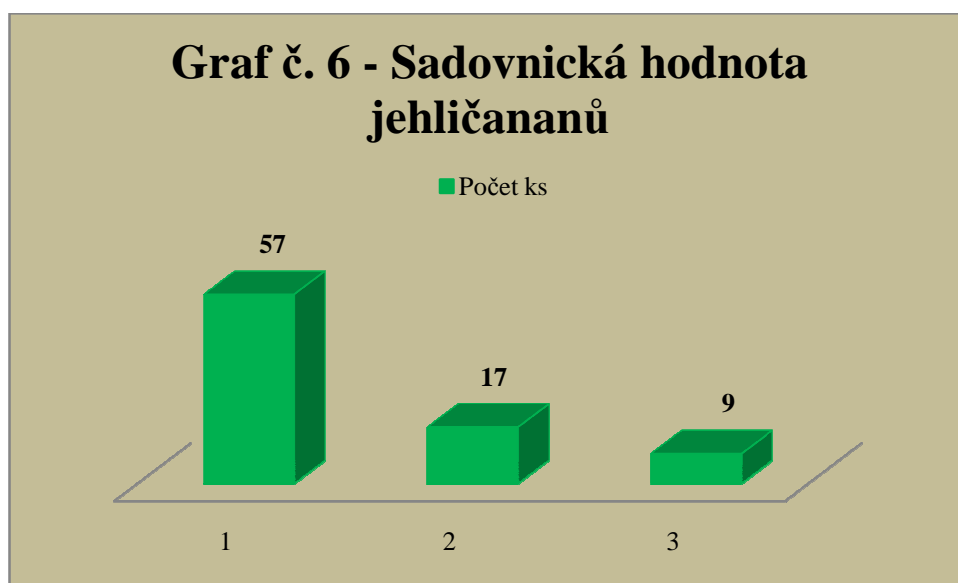
Graf č. 3 ukazuje nejčastěji zastoupenou průměrnou šířku koruny. Nejčastěji je zastoupena šířka koruny 4 – 6 m. Nejméně jsou zastoupeny jehličnany s šířkou koruny 0 – 2 m a 10 – 15 m.

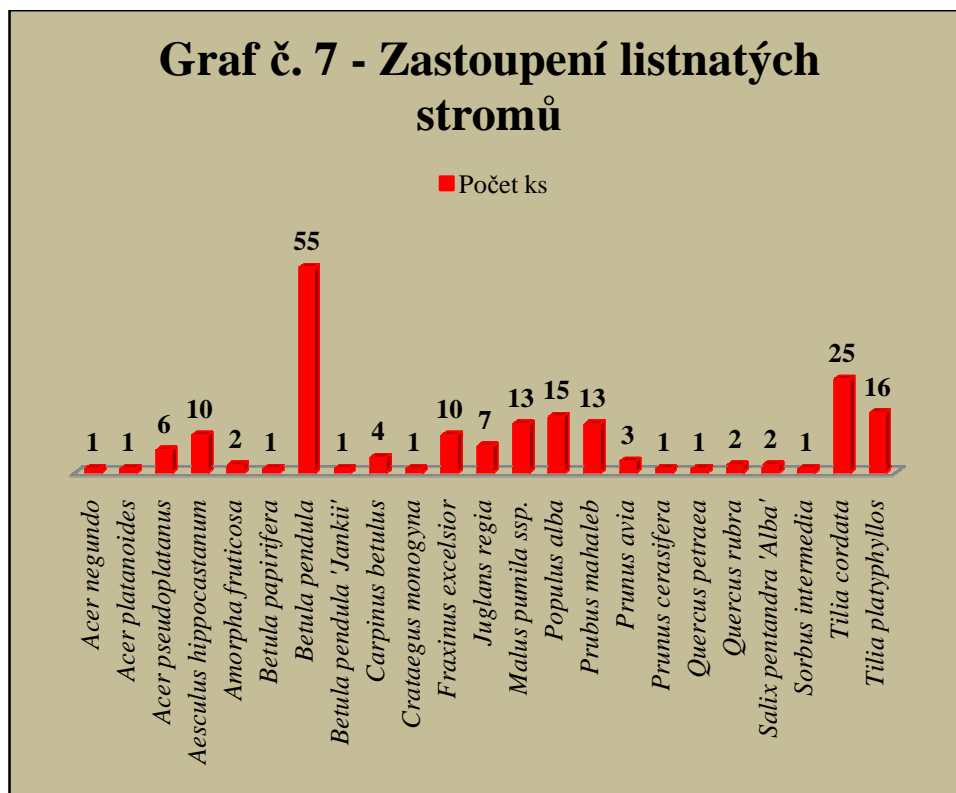
Graf č. 4 ukazuje nejvíce zastoupenou výškovou kategorii, což je 5-10 m a nejméně zastoupenou výškovou kategorií je 20 - 25 m.

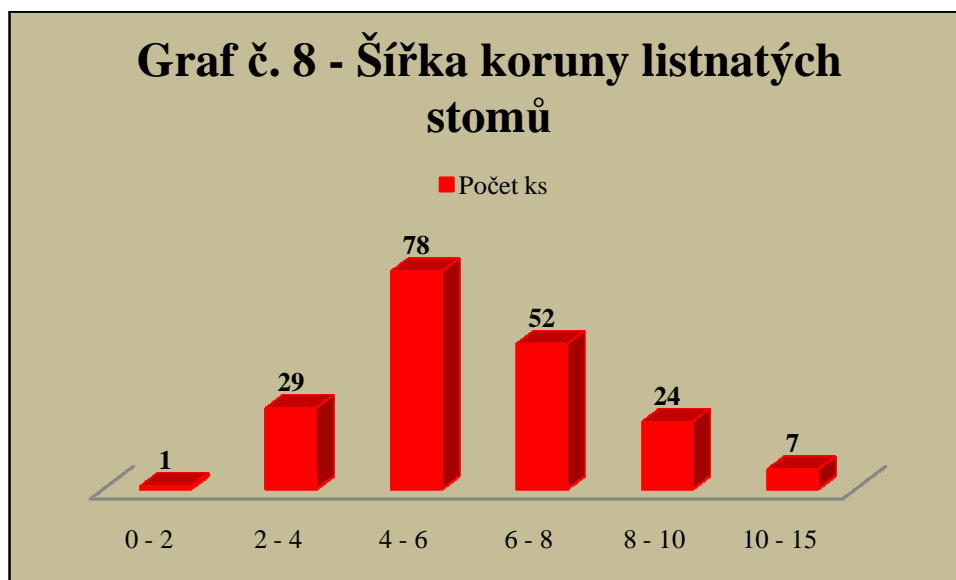
Graf č. 5 znázorňuje stáří jehličnatých dřevin. Nejčastěji se zde vyskytují dřeviny ve věku 20 – 40 let, z čehož vyplývá, že porost je poměrně mladý.

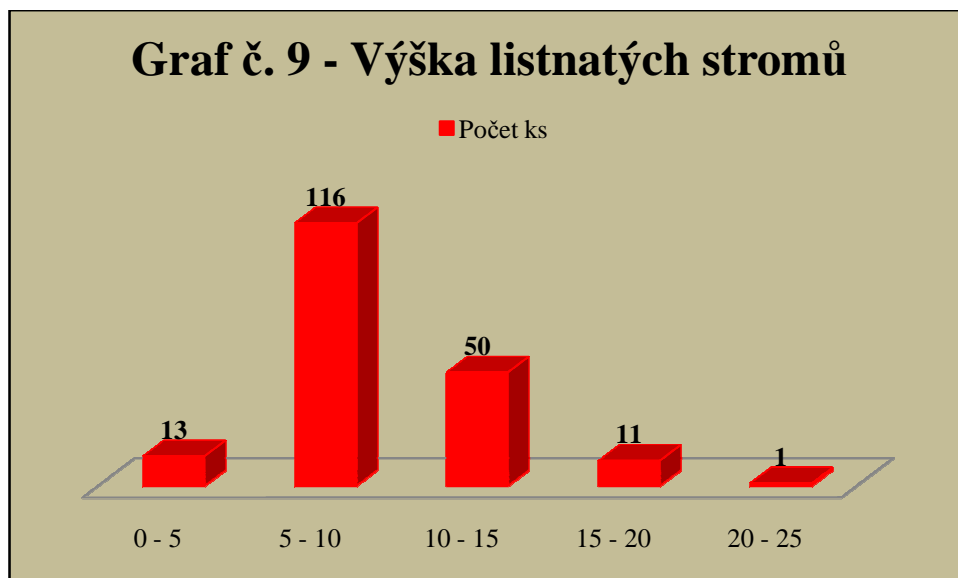
Jak ukazuje graf č. 6, tak se jehličnaté dřeviny nacházejí v dobrém zdravotním stavu. Převažuje zde zastoupení sadovnické hodnoty 1.

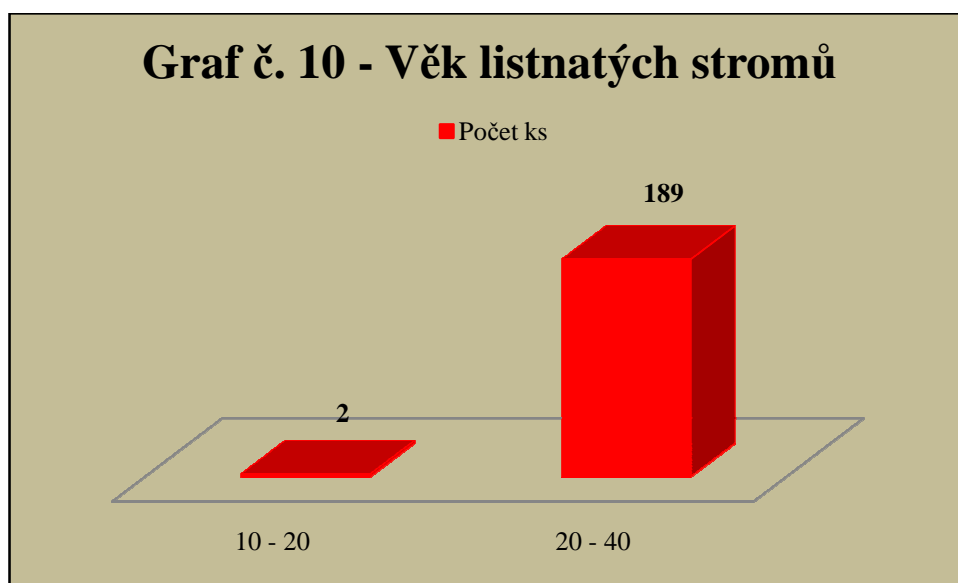
Graf č. 7 zobrazuje zastoupení jednotlivých druhů ve skupině listnatých stromů. Je zřejmé, že největší zastoupení zde má *Betula pendula*, dalšími nejvíce zastoupenými druhy jsou *Tilia cordata*, *Tilia platyphyllos* a *Populus alba*.

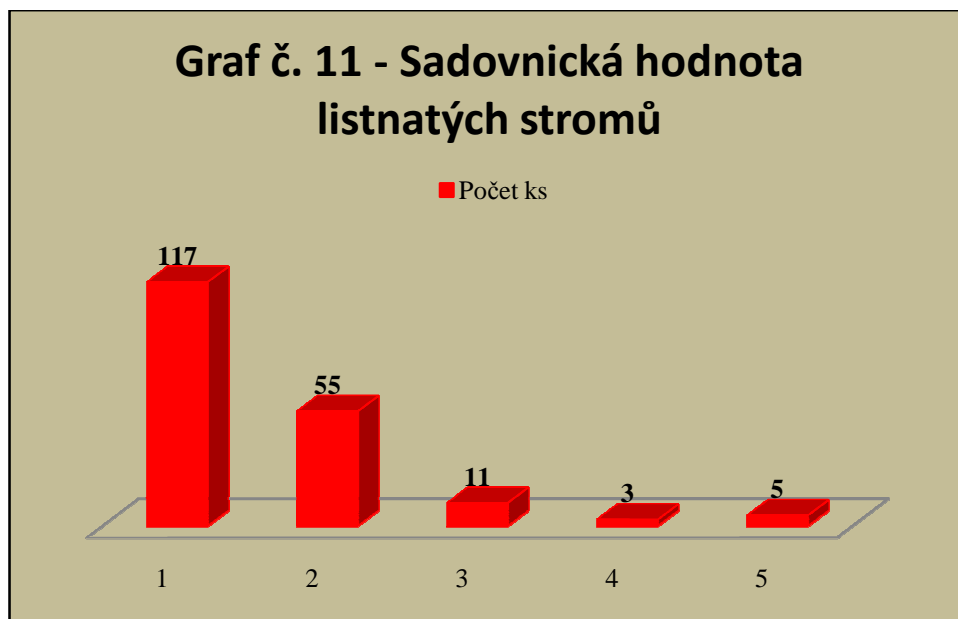
Graf č. 8 ukazuje, že nejčastěji zastoupenou šířkou koruny je 4 – 6 m, nejméně pak zastoupenou šířkou koruny je 0 – 2 m.

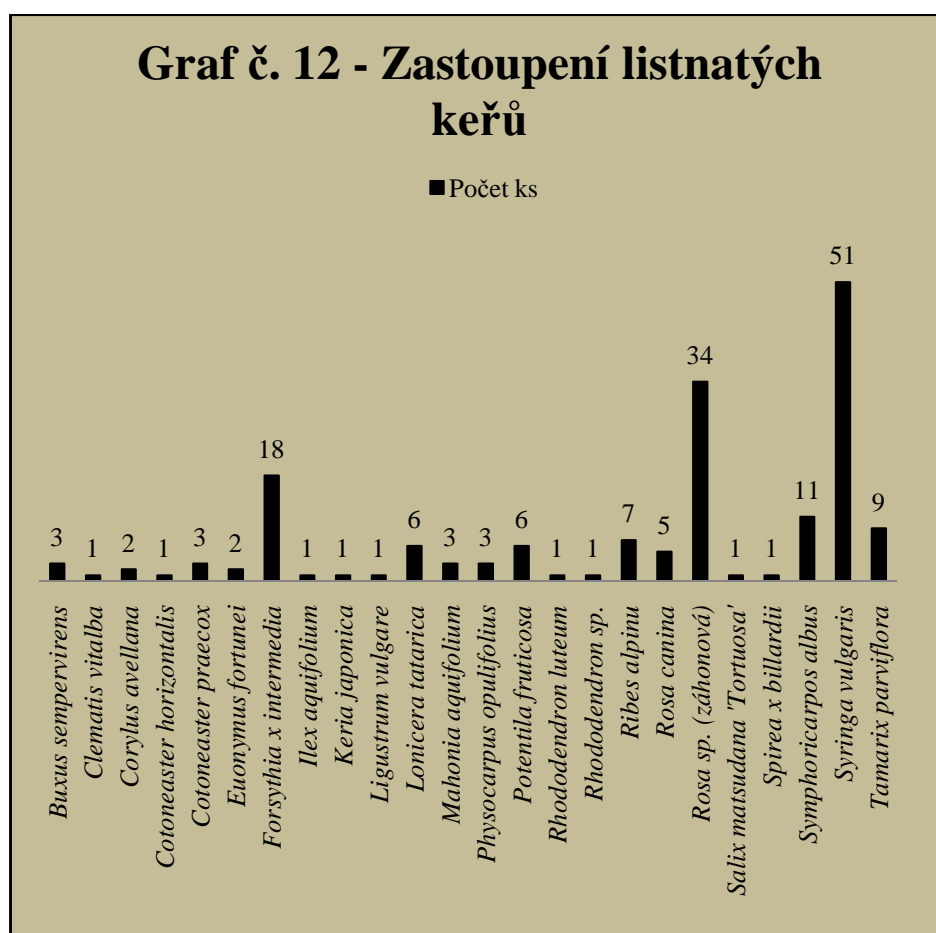
Nejvíce zastoupenou výškou ve skupině listnatých stromů je 5 – 10 m, jak můžeme vidět v grafu č. 9.

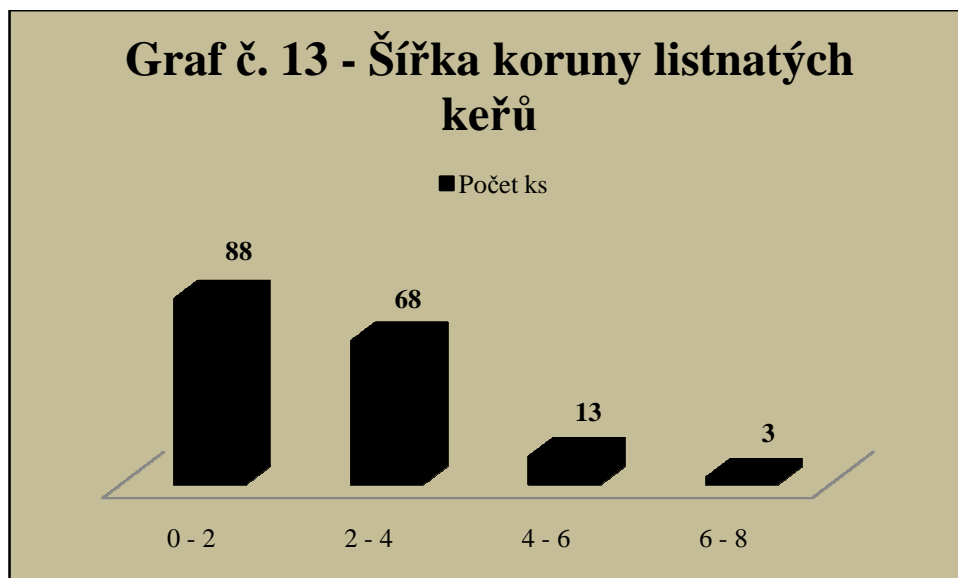
Z grafu č. 10 je možné vyhodnotit, že největší zastoupení listnatých stromů je ve věkové kategorii 20 – 40 let, nejmenší pak ve věkové kategorii 10 – 20 let. Z tohoto grafu vyplývá, že porost je poměrně mladý.

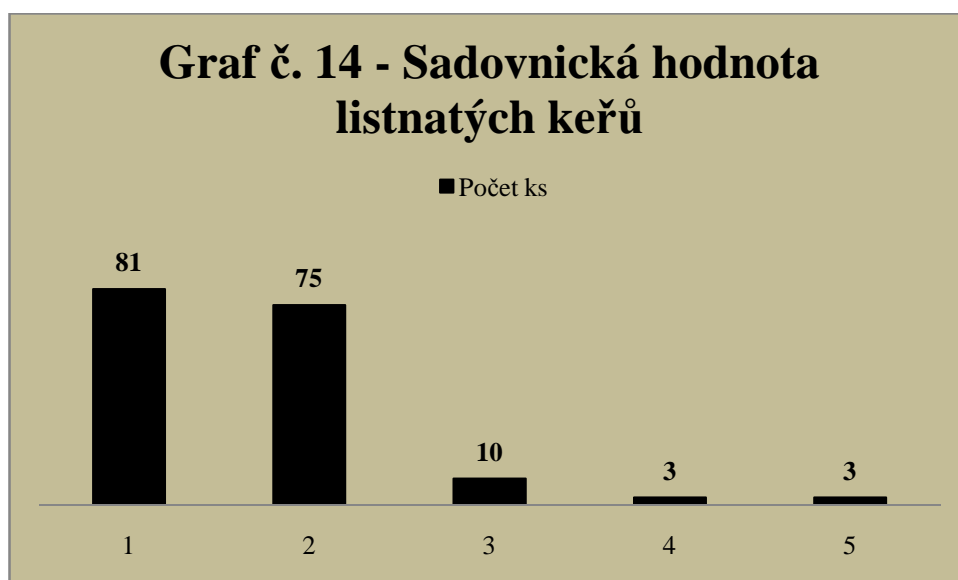
Graf č. 11 ukazuje, že nejvíce je u listnatých stromů zastoupena sadovnická hodnota 1, což znamená, že se jedná o kvalitní dřeviny, které mají perspektivu.

Z grafu č. 12 vyplývá zastoupení jednotlivých druhů ve skupině listnatých keřů. Nejvíce zastoupeným druhem je *Syringa vulgaris* dále pak *Rosa sp. (záhonová)* a *Forsythia x intermedia*.

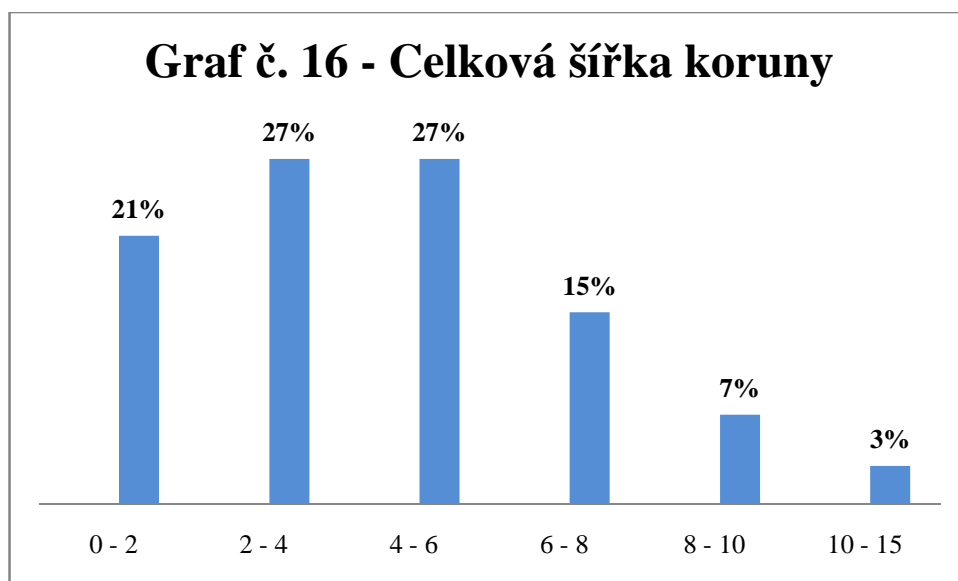
Graf č. 13 ukazuje nejčastěji zastoupené rozpětí ve skupině listnatých keřů, a tím je 0 – 2 m.

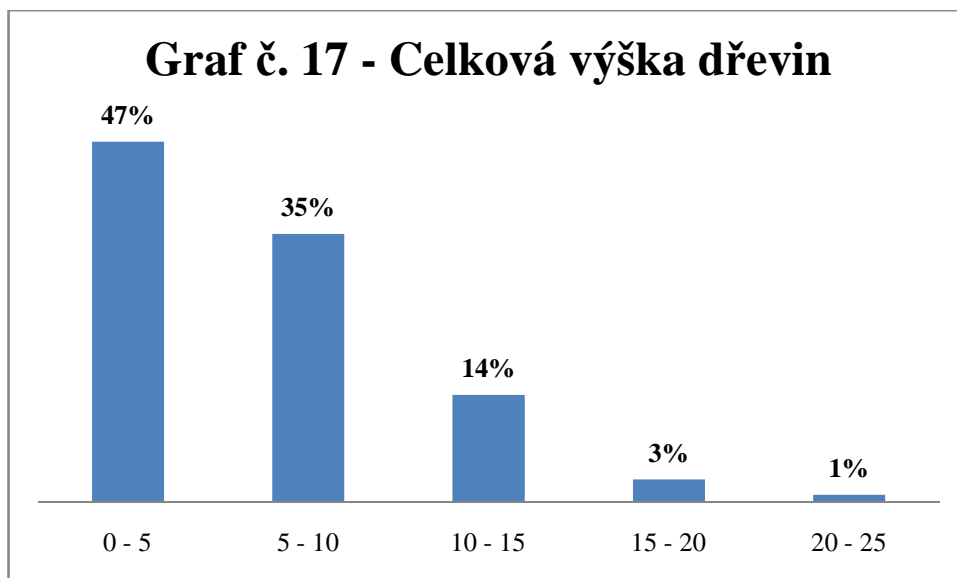
Sadovnická hodnota u listnatých keřů se nejčastěji vyskytuje v hodnotě číslo 1, což můžeme vidět na grafu č. 14. Hodnoty číslo 4 a 5 jsou zde zastoupeny jen v malém množství, a to především jako velmi proschlé a náletové dřeviny.

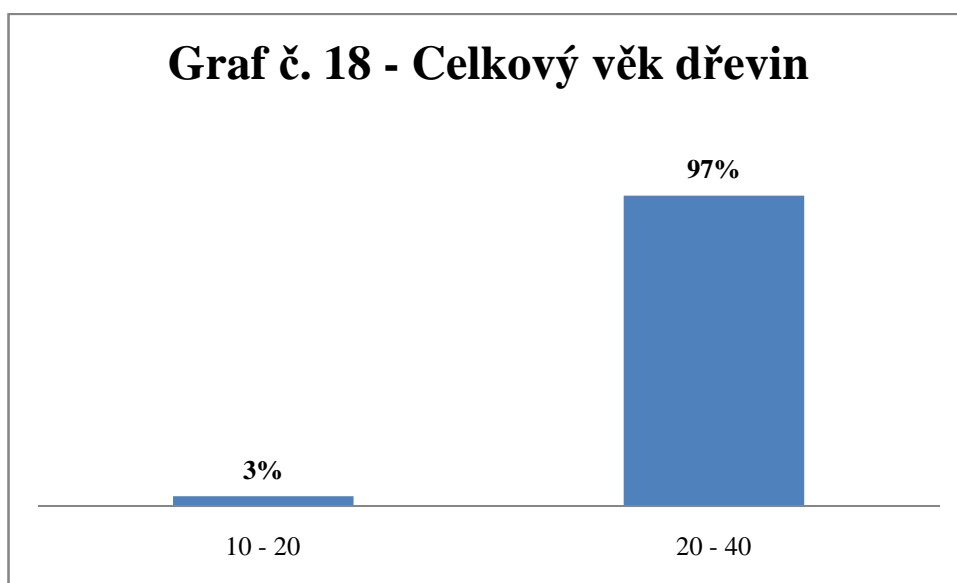
Z grafu č. 15 vyplývá jednotlivé zastoupení druhů trvalek. Nejvíce zastoupeným druhem je *Bergenia crassifolia*.

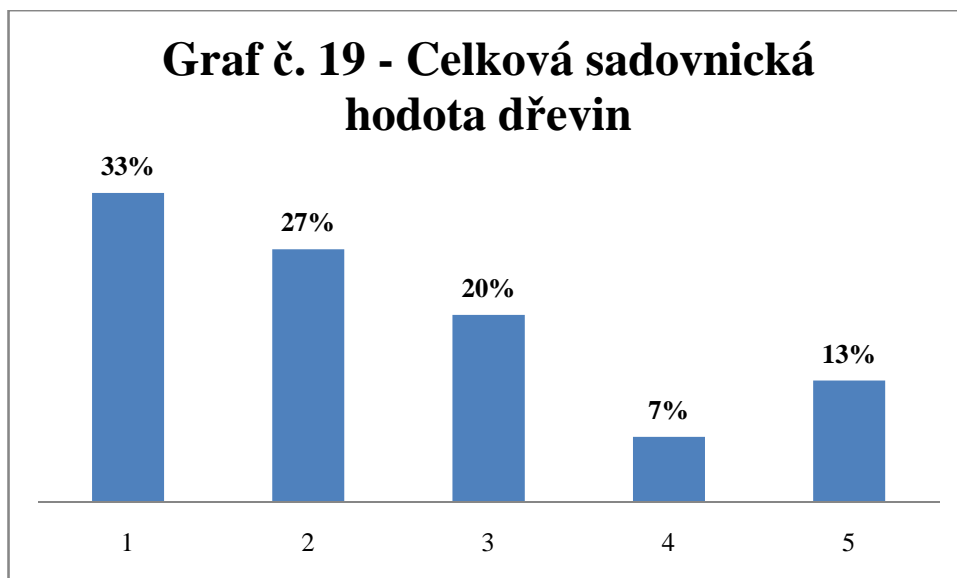
Graf č. 16 uvádí procentuální hodnoty celkové šířky koruny u všech inventarizovaných dřevin. Z toho vyplývá, že nejčastěji se vyskytuje průměrná šířka koruny v rozmezí 2 – 4 m a 4 – 6 m, jedná se tak o 27 % zastoupení z celku.

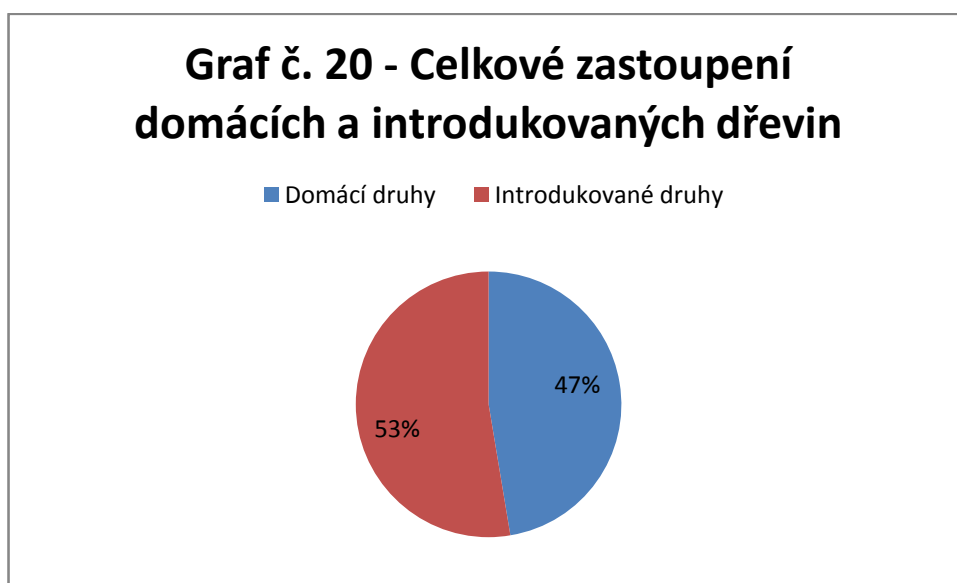
Grafem č. 17 bylo ukázáno, že nejvíce zastoupenou výškou je 0 – 5 m u celého inventarizovaného úseku. Což znamená, že 47 % inventarizovaných dřevin má tuto výšku. Nejméně zastoupená výška je 20 – 25 m.

Graf č. 18 nám ukazuje celkový věk inventarizovaných dřevin. Z toho můžeme vyhodnotit, že inventarizovaný úsek je poměrně mladý.

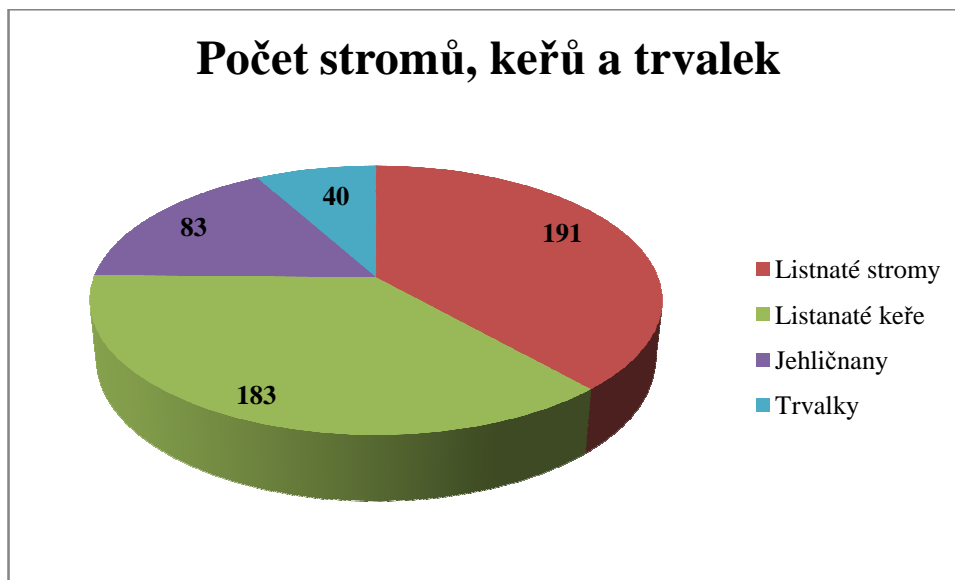
Pomocí grafu č. 19 jsme zhodnotili celkovou sadovnickou hodnotu všech dřevin v inventarizované části. Můžeme vidět, že nejvíce zastoupená hodnota je hodnota 1 s 33 % a 2 s 27 %. Z toho vyplývá, že inventarizované dřeviny jsou v dobrém zdravotním stavu.

Graf č. 20 ukazuje, že z celkového počtu 446 dřevin je 47 % domácích a 53 % introdukovaných druhů. Z toho lze usuzovat, že v inventarizovaném úseku nepatrně převažují introdukované druhy.

5.3 Celkové zhodnocení

Na přiděleném úseku bylo zaměřeno a zinventarizováno 497 dřevin. Na ploše sídliště Červený Vrch se nachází 191 kusů listnatých stromů, 83 kusů dřevin jehličnatých, 183 kusů listnatých keřů a nejméně zastoupeny zde byly trvalky s počtem 40 kusů.

V případě listnatých stromů je nejvíce zastoupen druh *Betula pendula*, který je naší domácí dřevinou. Skupina jehličnanů byla nejvíce zastoupena druhem *Pinus sylvestris*, což je také naše domácí dřevina. Skupina listnatých keřů byla nejvíce na tomto úseku zastoupena druhem *Syringa vilgaris*.

Z předchozích grafů vyplývá, že inventarizovaná část sídliště Červený Vrch je věkově poměrně mladá a z hlediska kvality na dobré úrovni. Sadovnická hodnota ukazuje, že se na tomto úseku jedná většinou o dřeviny v dobrém zdravotním stavu. Nejvíce zastoupena je I. klasifikační třída. Na druhém místě je II. klasifikační třída, což znamená, že dřeviny jsou kvalitní. Jedná se tak o stabilní porost.

6 Diskuse

Pro inventarizaci dřevin, které se nacházejí na vybraném území sídliště Červený Vrch, byla použita metoda inventarizace dle Jaroslava Machovce ve svém díle „Sadovnická dendrologie“ z roku 1982. Tato metoda zahrnuje zaměření dřevin od pevně stanovených bodů, následně jejich určení a zaměření jejich obvodu kmene (měřený ve 130 cm), výšky koruny a šířky koruny (měřená ve dvou na sobě kolmých směrech). Následuje určení věku a sadovnické hodnoty u každého jedince, které není možné vyjádřit změřenými hodnotami. Těchto sedm kroků je základem inventarizace, která se provádí dle Machovce.

Další možnost provedení inventarizace je postup, který stanovil Miloš Pejchal ve svém díle „Arboristika I“ z roku 2008. Tento postup je specifický tím, že kromě určení polohopisu, identifikování a zhodnocení stávajících vlastností také pozoruje funkčnost a především možný potenciál dřevin.

V postupu dle Pejchala považují některé myšlenky za velmi přínosné, jako například využití zpřesňujících plusů a mínusů, které se dají využít u jednotlivých klasifikovaných veličin. Hodnoty by pak znázorňovaly například 3+ nikoliv 3 – 4, z čehož by bylo patrné, k jakému číslu se reálná hodnota přibližuje, zda k 3 či k 4.

Další výhodou, kterou umožňuje inventarizace dle Pejchala, je rozdělení typů hodnocených jednotek, které upřesňují, zda se jedná i jednotlivou dřevinu či jejich skupinu. Pejchal tak vytvořil kategorie jako jednotlivě hodnocené stromy, skupiny stromů, porosty stromů, nálety, nárosty a stromořadí. Díky tomuto rozčlenění se na začátku uvede, v jaké formě se klasifikované jednotky nacházejí.

U hodnocení výšky Pejchal (2008) uvádí nutnost využití u jednotek, které jsou vyšší než 15 m výškoměru. Toto využití považují za vhodné, jelikož u výšek nad 15 m může dojít k nepřesnostem při zaměřování odhadem než u nižších dřevin.

Pejchal (2008) hodnotí také nadstandardní veličiny, které jsou u klasifikovaného porostu zjišťovány, jedná se o doplňkové dendrologické údaje, do kterých se řadí výška báze koruny, délka koruny a redukce koruny. Dalšími nadstandardními veličinami je vývojové stádium, vitalita, zdravotní stav, stupeň poškození, provozní bezpečnost, charakteristika stanoviště, vhodnost taxonu na stanoviště, postavení stromu a historická hodnota.

Tyto nadstandardní veličiny jsem ve své bakalářské práci nevyužila, protože pro její účel nebylo potřeba se jimi zabývat do takové hloubky. Přesto si myslím, že v některých případech je vhodné podrobnější hodnocení využít.

Další hodnotou, kterou se inventarizace dle Machovce (1982) nezabývá, je vývojové stádium, které je rozděleno do 6 kategorií a odpovídají stádiu, ve kterém se jedinec nachází.

Jedná se o následující kategorie – nově vysazený jedinec, ujatý/uchycený jedinec, stabilizovaný dospělý jedinec, dospělý jedinec, starý jedinec a dožívající jedinec.

Metodika podle Pejchala je mnohem podrobnější než metodika podle Machovce. Z toho vyplývá i větší časová náročnost samotné inventarizace. Metodika podle Machovce je jednodušší, jelikož většina údajů je mechanicky měřitelná. Tato metoda nevyžaduje mnoholeté zkušenosti a pro mou práci je dostačující. V neposlední řadě je využita metodika podle Machavce, aby výsledky byly vzhledem k jejich dalšímu nahrání na map server kontabilní s dalšími, které byly již zpracované.

7 Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo zhodnotit stávající stav na konkrétní úseku sídliště Červený Vrch. Na příslušném území provést zaměření dřevin a jejich inventarizace dle Machovce. Poté hodnoty zaneš do tabulek a vytvořit digitalizovanou mapu daného území.

Na daném území bylo celkem zinventarizováno 497 dřevin. Z toho 191 listnatých stromů, 83 jehličnatých stromů a keřů, 183 listnatých keřů nebo jejich porostů a 40 trvalek.

Z listnatých stromů, které z celkového počtu všech dřevin zaujímají 38 %, byl nejvíce zastoupen druh *Betula pendula*, dále pak *Tilia cordata*, *Tilia platyphyllos*, *Populus alba*.

U skupiny jehličnatých dřevin, jejichž celkové zastoupení z celku je 17 %, má největší zastoupení druh *Pinus sylvestris*, dále pak *Pinus nigra*, *Abies alba*. V případě jehličnatých keřů byl nejvíce zastoupen druh *Juniperus communis*.

Další velkou skupinou jsou listnaté keře, které zaujímají z celkového zastoupení 37 %. Nejčastěji zastoupeným druhem této skupiny je *Syringa vulgaris*, *Rosa sp. (záhonová)*, a *Forsythia x intermedia*.

Nejméně zastoupenou skupinou jsou trvalky, které z celkového počtu zaujímají 8 %. Nejvíce zastoupeným druhem této skupiny je *Bergenia crassifolia*.

Dřeviny na tomto úseku sídliště Červený Vrch jsou v dobrém zdravotním stavu, což vyplývá z grafů. Tyto grafy ukazují, že většina dřevin tedy 33 % je zařazena do I. klasifikační třídy, 27 % dřevin bylo ohodnoceno II. klasifikační třídou, 20 % dřevin zařazujeme do III. klasifikační třídy, dále pak 13 % dřevin je hodnoceno nejhorší V. klasifikační třídou. Jen nepatrný počet dřevin, konkrétně 7 %, byl ohodnocen IV. klasifikační třídou.

V neposlední řadě byla vytvořena digitální mapa spolu s fotodokumentací jednotlivých druhů daného úseku sídliště Červený Vrch, která byla nahrána na map server. Cíl práce byl tedy splněn.

8 Seznam použité literatury

- Bärtels, A., Roloff, A. 2006. Flota der Gehölze. Eugen Ulmer. Stuttgart. p. 844. ISBN: 38-0014-8323
- Bitner R. 2012. Conifers. Euromedia Group. p. 224. ISBN: 978-80-242-3139-6
- Coombes A. 2012. Trees. Slovart. p. 244. ISBN: 978-80-7391-631-2
- Heike, K. 1978. Praktická encyklopedie I., II. Státní zemědělské nakladatelství Praha. s. 533, 589. ISBN: 07-105-78
- Horáček, P. 2005. Listnaté stromy v zahradě. CP Book. s. 96. ISBN: 80-251-0250-5
- Hurych, V. a kol. 1984. Sadovnictví 1. Státní zemědělské nakladatelství Praha. s. 389.
- Hurych, V. 2003. Okrasné dřeviny pro zahrady a parky. Květ nakladatelství Českého zahrádkářského svazu Praha. s. 203. ISBN: 80-85362-46-5
- Kavka, B., Šindelářová, J. 1978. Funkce zeleně v životním prostředí. Státní zemědělské nakladatelství Praha. s. 235.
- Kelly, J. 2004. The Hillier Gardener's Guide to Trees and Shrubs. David and Charles London. p. 640. ISBN: 07-153-0130-6
- Koblížek, J. 2006. Jehličnaté a listnaté dřeviny našich zahrad a parků. Sursum Tišnov. s. 551. ISBN:80-7323-117-4
- Machovec, J. 1982. Sadovnická dendrologie. Státní pedagogické nakladatelství Praha. s. 246
- Mareček, J. 1992. Zahrada. Noris Praha. s. 302. ISBN: 80-900908-1-8
- Pacáková-Hošťálková, B., Petrů, J., Reidl, D., Svododa, A. M., 1999. Zahrady a parky v Čechách, na Moravě a ve Slezku. Libri Praha. s. 521. ISBN: 80-85983-55-9
- Pejchal, M., Šimek, P. 1996. v Pejchal, M. 2008. Arboristika I. Vyšší odborná škola zahradnická a střední zahradnická škola v Mělníku. s. 146-155
- Phillips, R., Rix, M. 1991. Shrubs. Macmillan general books. London. p. 288. ISBN: 03-303-0258-2
- Pokorný J. 2003. Stromy. Aventinum. s. 223. ISBN: 80-7151-147-1
- Růžičková, J., Kičina, R., Michálek, V. 1996. Sadovnictví. Nakladatelství Květ Praha. s. 256. ISBN: 80-85362-21-X
- Tolasz, R. a kol. 2007. Atlas podnebí Česka, Český hydrometeorologický ústav, Praha. s. 255. ISBN 978-80-86690-26-1
- Wagner, B. 1989. Sadovnická tvorba 1. Státní zemědělské nakladatelství Praha. s. 335. ISBN: 80-209-0032-2

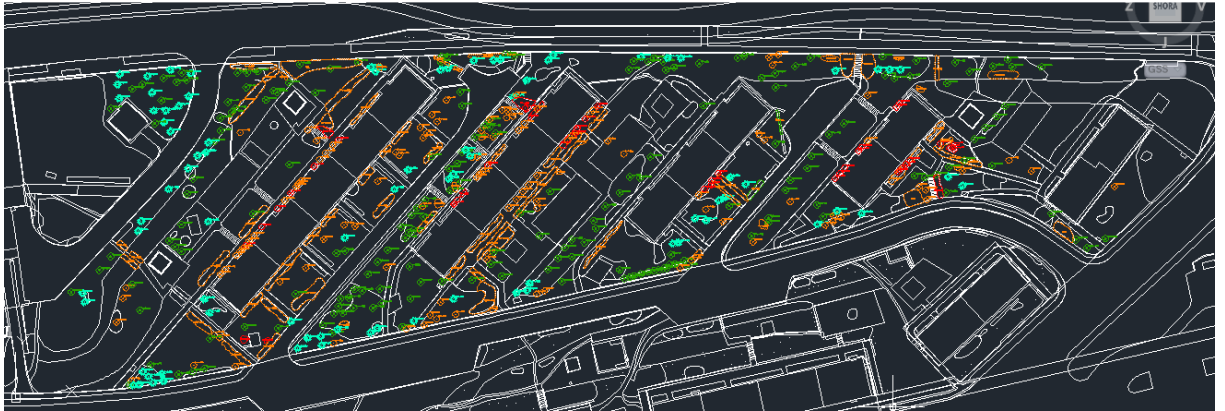
9 Internetové zdroje

- Kramerius. Smíchovsko a Zbraslavsko. [on-line] 17.3.2015. aktualizováno dne (neuveďeno). [cit. 17.3.2015].
Dostupné z <<http://kramerius.mlp.cz/kramerius/MShowMonograph.do?id=4255>>
- Ryska, P. 2015 [on-line] 25.3.2015. Aktualizace dne (neuveďena). [cit. 25.3.2015].
Dostupné z <<http://www.prahaneznama.cz/praha-6/vokovice/>>
- Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v.v.i. Praha [on-line] ©2015. [cit. 28.3.2015]. Dostupné z <http://geoportal.vumop.cz/download/map_produk.pdf>

10 Přílohy

10.1 Fotografie inventarizovaného území

Obr. č. 13 – Inventarizovaný úsek s jednotlivými dřevinami

Obr. č. 14 – Inventarizované území

<vlastní foto>

Obr. č. 15 - Inventarizované území

<vlastní foto>

Obr. č. 16 – Inventarizované území

<vlastní foto>

Obr. č. 17 – *Yucca filamentosa*

<vlastní foto>

Obr. č. 18 – *Bergenia cordifolia*

<vlastní foto>

Obr. č. 19 – Rašení *Larix decidua*

<vlastní foto>

Obr. č. 20 – *Picea abies* (kulovitý)

<vlastní foto>

Obr. č. 21 – *Buxus sempervirens*

<vlastní foto>

Obr. č. 22 – *Vinca major*

<vlastní foto>

10.2 Seznam obrázků a map

- Obr. č. 1 – Průměrná roční teplota
- Obr. č. 2 – Průměrný roční úhrn srážek
- Obr. č. 3 – Klimatický region
- Obr. č. 4 – Půdní typy
- Obr. č. 5 – Hloubka půdy
- Obr. č. 6 – Hydrologické skupiny půd
- Obr. č. 7 – Geomorfologická mapa
- Obr. č. 8 – Potenciální přirozená vegetace
- Obr. č. 9 – Širší vztahy okolí městské části Vokovice
- Obr. č. 10 – Mapa okolí sídliště Červený Vrch s vyznačením inventarizovaného území
- Obr. č. 11 – grafické znázornění velikostí, skupin a sadovnických hodnot dřevin
- Obr. č. 12 – Příklad grafického znázornění dřevin v jejich měřitelných i klasifikovaných hodnotách při sadovnické inventarizaci
- Obr. č. 13 – Inventarizovaný úsek s jednotlivými dřevinami
- Obr. č. 14 – Inventarizované území
- Obr. č. 15 – Inventarizované území
- Obr. č. 16 – Inventarizované území
- Obr. č. 17 – *Yucca filamentosa*
- Obr. č. 18 – *Bergenia cordifolia*
- Obr. č. 19 – Rašení *Larix decidua*
- Obr. č. 20 – *Picea abies* (kulovitý)
- Obr. č. 21 – *Buxus sempervirens*
- Obr. č. 22 – *Vinca major*

10.3 Seznam příloh

- Mapa inventarizovaného území
- CD – inventarizační tabulky
 - digitalizovaná mapa